

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคเกษตรกรไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคเกษตรกรไทยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑/๒๕๕๗ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๗ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคเกษตรกรไทย ดังนี้

นโยบายพรรคเกษตรกรไทย พ.ศ. ๒๕๕๖

นโยบายหลัก

รวบรวมผู้คนเข้าเป็นหนึ่งเดียว กำหนดทิศทางประวัติศาสตร์ใหม่ ปันพูนบูรณาการของประเทศทุกภาคส่วนที่ล้ำหลัง อ่อนแอ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แก้ไขและยกเลิกกิจการการประกอบกิจการที่ล้ำหลัง ทั้งภาคเอกชนและวิสาหกิจของรัฐ ปฏิรูปการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยประชาชนเป็นผู้กำหนดผดุงไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน ปฏิเสธวัฒนธรรมต่างชาติที่เป็นบ่อนทำลายศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิธีการดำเนินชีวิตอย่างไทยไทยตามวิถีทางรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

พรรคเกษตรกรไทย จึงเป็นพรรคการเมืองที่เชิดชูคนรักชาติ รักประชาชน และเป็นพรรคของประชาชน เพื่อประชาชน โดยประชาชน ประชาชนทุกคนมีสิทธิ์มีส่วนร่วมมือก่อตั้งและควบคุมดูแลการบริหารงานของพรรค เพื่อปกป้อง ฟื้นฟู เศรษฐกิจและบูรณาการของประเทศ สรรสร้างสังคมใหม่ให้น่าอยู่ นำทางแทน มีความอบอุ่นเอื้ออาทรต่อกัน ดูแลทุกข์สุขซึ่งกันและกัน ร่วมกันกำหนดนโยบายของพรรค เน้นในประเด็นสำคัญต่อไปนี้

แนวคิดใหม่

กระบวนการการบริหารงานของประเทศเน้นเอาความคิดของประชาชนเป็นหลัก ปลุกกระตือรือร้นความคิดของประชาชนให้เป็นความคิดของมหาชนไปสู่การร่วมมือในการแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นวิทยาศาสตร์จากพื้นฐานความเป็นจริง สร้างบุคคลให้เป็นผู้นำชั้นในเขตการจัดตั้งสาขาพรรค เน้นการดำเนินการในศูนย์การจัดตั้งให้เป็นประชาธิปไตย ดำเนินงานอาชีพโดยการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ อาศัยแนวความคิดจากธรรมชาติ ภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ ครอบคลุมกระบวนการการผลิต การแปรรูป อุตสาหกรรม การตลาด และการให้บริการอย่างครบวงจรพร้อมความสมดุลยั่งยืน

ปรับเปลี่ยนบทบาทภาคส่วนของรัฐ เน้นที่การเปลี่ยนโครงสร้างของรัฐให้เกิดประสิทธิภาพ รั้งประชาชน ปรับปรุงกลไกของการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ข้าราชการจะต้องเป็นบุคคลที่ประชาชนให้ความยอมรับนับถือโดยมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ เป็นบุคคลที่ขยันขันแข็งเอาการเอางาน ประสานประโยชน์แก่ประชาชนทั้งโดยตรงและโดยอ้อม รู้จักการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง ต่อสาธารณชน วิสัยทัศน์ ทักษะคิด วิถีคิด วิธีการกระทำของภาครัฐจะต้องหลีกเลี่ยงหรือวิธีควบคุมมาเป็นการให้ความสนับสนุนและเอื้อประโยชน์แก่องค์กรเอกชนของมหาชน เน้นการบริการสาธารณะ ส่งเสริมพัฒนาอย่างรอบด้านและต่อเนื่อง

ปรับเปลี่ยนบทบาทภาคเอกชน เปลี่ยนทัศนคติ วิธีคิดในการผลิตเพื่อรับใช้ประชาชน เพิ่มอัตราค่าจ้างการผลิตสินค้าให้มากเพื่อประชาชนได้ใช้อย่างเพียงพอ การผลิตสินค้ามากขึ้นเท่าใดเท่ากับเป็นการลดต้นทุนผู้บริโภคสามารถซื้อได้ในราคาต่ำ และให้แปรรูปโครงสร้างกิจการเป็นบริษัทมหาชน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมและตรวจสอบกิจการ

รัฐและสถาบันการเงินจะต้องตั้งกองทุนส่งเสริมการผลิตโดยปลอดดอกเบี้ย ๕ ปี ให้ผลกภาวะดอกเบี้ยไปให้แก่องค์กรใดๆ ที่เป็นคนกลางหรือรับช่วงการดำเนินการเรื่องการตลาดหรือคู่สัญญาผู้รับซื้อผลผลิต ทั้งนี้ เพื่อปลอดภาวะดอกเบี้ยจากสถาบันการเงิน กองทุนของผู้ผลิตโดยสิ้นเชิง ผู้ดำเนินการเรื่องการตลาดจะต้องมีภาระผูกพันในส่วนดอกเบี้ยกับกองทุนการผลิตของสถาบันการเงินและให้ผูกพันกับผู้บริโภคอย่างเป็นธรรมในราคาควบคุมรับประกันของรัฐ ทั้งนี้ เมื่อผู้ผลิตหมดความกังวลเรื่องดอกเบี้ย ย่อมทุ่มเทกำลังกายกำลังใจในการเพิ่มคุณภาพการผลิต เข้าสู่ความเป็นมาตรฐาน ส่งผลรวมในเชิงแข่งขันทางพาณิชย์กรรมศาสตร์

การฟื้นฟูทางสังคม สังคม คือ กระบวนการดำรงชีวิตของหมู่คน สังคมล้มเหลวเพราะคนล้มเหลว คนล้มเหลวเพราะขาดการนำที่ถูกต้อง การนำที่ไม่ถูกต้องเพราะคนดี คนรักชาติ คนรักผืนแผ่นดิน คนรักประชาชนไม่มีโอกาสแสดงความสามารถ การฟื้นฟูทางสังคมคือเปิดโอกาสให้คนทุกคน ทุกกลุ่ม ให้ประชาชนได้แสดงบทบาท แสดงความคิดเห็น ตลอดถึงวิชาอาชีพในทางถนัด โดยรัฐจะต้องเปิดเสรีภาพ และให้การส่งเสริมโดยศึกษาจากความคิดของกลุ่มชนว่า แนวคิดหรือวิธีการนั้นๆ เป็นไปเพื่อความร่มเย็นหรือไม่ ครอบครัวยุคใหม่หรือไม่ ชุมชนและประเทศชาติสงบสุขรุ่งเรืองหรือไม่ และชุมชนหรือประชาชนในกลุ่มนั้น ตัดสินใจที่จะดำเนินการในสิ่งที่ตกลงใจอย่างแน่วแน่ รัฐบาลของประเทศจะเพิกเฉยไม่ส่งเสริมสนับสนุนมิได้

พรรคเกษตรกรไทย โดยประชาชนไม่จำเป็นจะต้องเดินตามกระแสของการเปลี่ยนแปลงของโลก แต่เราหยุดนิ่งอย่างมีความพร้อม อย่างมีพลัง เป็นตัวของตัวเอง ปฏิเสธที่จะนำเอาแนวความคิดของโลกมาเป็นตัวกำหนดให้นำพาประชาชนไทยกระโจนสู่ ห้วงเหวแบบผู้นำในอดีตกระทำมา พรรคเกษตรกรไทยจะกำหนดตัวเองบนสัจจะ ความเป็นจริงอันเป็นพลังพื้นฐานของสมาชิกและประโยชน์โดยรวม ต่างจะปรากฏขึ้น ให้โลกทั้งปวงและสังคมอื่นมาศึกษาถึงการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เล็งเห็นผล ต่ออนาคตของประชาชนและประเทศชาติอย่างรอบคอบและรอบด้านในทุกๆ ด้าน

การพัฒนาคุณภาพชีวิต พรรคเกษตรกรไทยจะเป็นศูนย์รวมทั้งด้านความคิด บทบาท และการกระทำทั้งโดยตรงและโดยทางอ้อม นำทัศนคติที่เปิดกว้างทางวิสัยทัศน์ ร่วมกับสมาชิก และประชาชนศึกษาปัญหาาร่วมกันถึงมูลเหตุ ทั้งทางอัตตะวิสัยและ ทางภาวะวิสัยร่วมกันเข้าเป็นหนึ่งอย่างแนบแน่นมั่นคง ค้นหาสาเหตุความไม่มีความสุข หาแนวทางแก้ไขให้เกิดความอบอุ่น คัดค้านวัฒนธรรมที่เป็นบ่อเกิดแห่งความวิบัติ ของชุมชน จะหลีกเลี่ยงการกระทำใดๆ ทั้งปวงที่เล็งเห็นผลว่าความวิบัตินั้นๆ จะเกิดขึ้นมาอีก จะศรัทธาและส่งเสริมสิ่งที่จะก่อให้เกิดความมีอยู่มีกินไม่เดือดร้อน หนี้สิน มีที่ทำกิน มีอาชีพที่มั่นคง สามารถมีชีวิตอยู่อย่างมีหลักประกัน มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีความเสมอภาคของความเป็นมนุษย์ มีความเอื้ออาทรแบ่งปัน ไม่เป็น ทาสในทางลิดรอน กดขี่ ผูกขาด ทั้งทางการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีวัฒนธรรม อยู่กับ ธรรมชาติที่งดงามบุตรหลานในอนาคตตอนุชนรุ่นหลังขึ้นชมบุพการีที่เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งปัจจุบันและอนาคต พวกเขาจะถนอมไว้ซึ่งความหวงแหนแผ่นดินเกิด และเกิดทุน สถาบันเป็นมรดกแห่งความเคารพและศรัทธาแห่งชาติ กำเนิดหรือเผ่าพันธุ์นั้นๆ โดย

๑. ทุกคนมีงานทำและมีรายได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดทั้งมีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ

๒. ทุกคนมีอาหารที่เพียงพอ มีที่อยู่อาศัยสมแก่ความเป็นมนุษย์

๓. ทุกคนจะต้องได้รับการตรวจสอบภาพ ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างทั่วถึง

๔. ทุกคนจะต้องมีเครื่องนุ่งห่มไว้กันร้อนกันหนาว มีเสรีภาพจะแสดงความคิดเห็น อารมณ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ความเชื่อ ศรัทธา ในชุมชนท้องถิ่นชนเผ่าของตน

๕. ทุกคนจะได้รับสวัสดิการ สันทนาการ ความยอมรับนับถือ สิทธิคุ้มครองความเป็นมนุษย์ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากกระบวนการของประชาชนและรัฐบาลอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค ตลอดถึงการส่งเสริมคุ้มครองภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๖. ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการก่อตั้ง จัดตั้งกลุ่มเข้าร่วมกระบวนการทางสังคม กิจกรรมของกลุ่มชนโดยรัฐจะต้องให้การสนับสนุน

๗. ทุกคนมีสิทธิรวมกลุ่มเพื่อเปลี่ยนแปลง แก้ไข ยกเลิกกฎระเบียบทางกฎหมายที่บัญญัติขึ้น อันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมลดทอนเสรีภาพสิทธิในความเป็นมนุษย์ และยกเลิกความรับผิดชอบต่อสัญญาใดๆ ที่เอารัดเอาเปรียบซ่อนเร้น มีเงื่อนไขสำคัญผิด หรือกดขี่ข่มเหง บีบบังคับให้ปฏิบัติตาม

๘. ประชาชนมีสิทธิก่อตั้ง จัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครปกป้องตนเอง ป้องกันประเทศได้โดยการควบคุมดูแลแนะนำจากองค์กรภาครัฐ

๕. ประชาชนมีสิทธิก่อตั้ง จัดทำเอกสาร สื่อสาร สิ่งพิมพ์ หนังสือพิมพ์ สถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์ แพร่เสียง แพร่ภาพ สื่อสารสู่มหาชน โดยรัฐต้องให้การสนับสนุนอย่างกว้างขวางไม่จำกัดขอบเขตเสรีของการแสดงความคิดเห็นทางสื่อ การควบคุมทางสื่อประชาชนย่อมเป็นฝ่ายวิพากษ์วิจารณ์ กำจัดบรรดาสื่อสารทาง ลามกอนันเป็นผลกระทบเสื่อมเสียทางศีลธรรม ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม ของประชาชนด้วยประชาชนเอง

พรรคเกษตรกรไทย จักใช้นโยบายที่กล่าวมาโดยตลอดนี้เป็นหลักเพื่อดำเนินการ พร้อมกับนำความคิดของประชาชน กำหนดทิศทางปรับเปลี่ยนแผนและโครงสร้าง ให้สอดคล้องอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาประชาชน พัฒนาชาติ บูรณาการ ประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทันสมัย สร้างจิตสำนึกเป็นประชารัฐที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี

๑. นโยบายการเมือง เน้นการให้การศึกษาทางด้านการเมืองแก่ประชาชน ทุกหมู่เหล่าให้พื้นฟูตื่นตัวขึ้นเห็นความสำคัญของการรวมกลุ่ม ร่วมกิจกรรมอันจะ นำไปสู่ความมีเสถียรภาพ เอกภาพ เป็นไทยอันเป็นรากฐานในการปกครองตาม ระบบประชาธิปไตย ชำรงไว้ซึ่งความสมบูรณ์พูนสุขทั้งส่วนตัว ทั้งสถาบันครอบครัว ตลอดถึงชุมชนและประเทศชาติโดยอาศัยความเชื่อว่าประชาชนย่อมพัฒนาตนเอง ด้วยศักยภาพ สติปัญญาและพละทานุภาพตนเองอย่างมีพลัง

ในการนี้พรรคเกษตรกรไทยจะส่งเสริมองค์กรจัดตั้งกลุ่มจัดตั้งตามลักษณะ ของอาชีพในชนบท หมู่บ้านและเขตเมืองจนสามารถรวบรวมเป็นองค์กรขนาดใหญ่ แล้วชี้นำเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพและสามารถสร้างเกราะป้องกันผลประโยชน์ ของตนเองมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ กดขี่ข่มเหง โดยตรงหรือโดยอ้อม และไม่อยู่ในฐานะเป็นฝ่ายถูกกระทำต่อไป

พรรคเกษตรกรไทยจะให้ความสำคัญต่อการกระจายอำนาจในการปกครองตนเองในท้องถิ่นของประชาชนชนบท พร้อมเอาใจใส่ส่งเสริมจัดตั้งกลุ่มการเมืองในรูปแบบต่างๆ ให้เป็นประชาธิปไตย และให้สมาชิกจัดตั้งในเขตชนบทคัดเลือกผู้แทนของตนเองเพื่อส่งเสริมผู้แทนนั้นไปเป็นผู้นำในระดับต่างๆ ของพรรค และพรรคย่อมแต่งตั้งเป็นผู้ประสานประโยชน์ระหว่างพรรคกับสมาชิกพรรคในเขตชนบทนั้นๆ ให้ประชาชน สมาชิก มวลชนทั้งหลายเป็นผู้มีส่วนสนับสนุนหรือถอดถอนผู้นำของกลุ่มของตนอันจะเป็นการถ่วงดุลให้ได้ผู้แทนในระดับต่างๆ ของตนได้ไปทำหน้าที่เป็นผู้แทนของกลุ่มตนและของประชาชนในการบริหารประเทศต่อไป

พรรคเกษตรกรไทยจะให้ความสำคัญและมีสัมพันธ์อันดีกับชุมชนเมือง ส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรคนเมือง องค์กรชุมชนแออัด องค์กรสาขาอาชีพอื่นที่รักชาติ รักประชาธิปไตย และรักประชาชน ส่งเสริมให้สร้างคณะกรรมการหรือผู้แทนของตนในแต่ละกลุ่มแต่ละเขตและดำเนินวิธีการเดียวกันกับเขตชนบท

พรรคเกษตรกรไทยให้ความสำคัญและจะส่งเสริมผู้นำชุมชน คณะกรรมการชุมชน คณะกรรมการองค์กร จัดตั้งกลุ่มต่างๆ โดยการชั้นนำเพิ่มสมรรถภาพการบริหาร ร่วมกำหนดทิศทางเน้นที่ปรับเปลี่ยนโครงสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง มีพลัง มีประสิทธิภาพ มีความสามารถที่จะใช้พลังความคิดและการกระทำจนสามารถเป็นที่พึ่งแก่มวลสมาชิกและมวลชนให้พร้อมปฏิบัติหน้าที่รับใช้กลุ่มทำหน้าที่ทางการเมืองอย่างตรงเกียรติและสมศักดิ์ศรีมีพลานุภาพเป็นผู้นำมวลชนอย่างแท้จริง

พรรคเกษตรกรไทยพร้อมจะประสานผลประโยชน์กับพรรคการเมืองใด พรรคการเมืองหนึ่งที่สามารถเป็นแนวร่วมของพรรคอันมีประโยชน์ตรงกัน เพื่อร่วม ประสานประโยชน์ในลักษณะ “แสงจืดร่วม สวงจืดต่าง” ทั้งนี้ ด้วยความเห็นพ้องกัน กับสมาชิกพรรคอันไม่ขัดต่อผลประโยชน์ของมหาชน และมุ่งเน้นที่จะพัฒนาโครงสร้าง สถาบันการบริหารและการบริการประชาชนหรือสถาบันอำนาจใดๆ เช่น สถาบัน บริหาร สถาบันตุลาการ สถาบันรัฐสภา และกลุ่มสถาบันการบริการให้สอดคล้อง กับความเรียกร้องต้องการของประชาชนให้สามารถนำมาปรับใช้ประชาชนอย่างแท้จริง และเป็นไปอย่างเสมอภาค

พรรคเกษตรกรไทยจะปฏิรูปการเมืองให้ประชาชนมีส่วนร่วมเข้าตรวจสอบ ในการใช้อำนาจรัฐไปในทางทุจริต ประพฤติมิชอบ การแสวงหาผลประโยชน์จาก อำนาจหน้าที่อันเป็นลาภมิควรได้ของผู้ดำรงตำแหน่ง ให้คุณให้โทษต่อการบริการ ประชาชน และจะออกกฎหมายขึ้นเด็ดขาดลงโทษแก่ผู้กระทำการลิดรอนสิทธิ เสรีภาพบุคคล ตลอดถึงกระทำการนำพาความเสื่อมทรามเข้ามาสู่สังคมชุมชน การกดขี่ การทารุณ เอารัดเอาเปรียบอย่างขาดจริยธรรมต่อประชาชนคนในชาติ ตลอดถึงผู้ที่ขัดขวางความเจริญก้าวหน้าองค์กรการเกษตรชาวไร่ ชาวนาในภาค เกษตรกรรม

พรรคเกษตรกรไทยจะผ่อนคลาย ยืดหยุ่นกฎระเบียบหลัก การออกกฎหมาย ให้ประโยชน์บุคคล กลุ่มบุคคล เอกชน ข้าราชการได้รับสิทธิพิเศษในการดำรงชีวิต เชิดชูให้เกิดริศคุณเป็นบุคคล กลุ่มบุคคลของประชาชนผู้ซึ่งกระทำความดีมีผลงาน อันเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติทั้งในและต่างประเทศ

พรรคเกษตรกรไทยจะจัดตั้งสาขาพรรค หรือจัดตั้งศูนย์ประสานงานของพรรค หรือศูนย์อภิบาลคนไทย ครอบคลุมคนไทยทั่วทุกประเทศในโลก ซึ่งมีประชาชนคนไทยอาศัยอยู่และให้ประชาชนคนไทยในประเทศสามารถดำเนินการกิจกรรมทางการเมืองร่วมกับพรรคเป็นสมาชิกหรือผู้บริหารในพรรคอย่างกว้างขวาง ตลอดถึงการผลักดันกฎหมายเลือกตั้งในการเลือกผู้แทนของตนในนามพรรคส่งลงสู่การแข่งขัน ทางด้านการเมืองในระบบรัฐสภาอย่างเป็นรูปธรรมและสามารถปฏิบัติได้จริง

๒. นโยบายการบริหาร พรรคเกษตรกรไทยมีความเร่งรีบที่จะดำเนินการปฏิรูป ในด้านการจัดการปรับปรุงระบบงานทางราชการให้เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนให้มากที่สุด โดยกระตุ้นแนวความคิด อุดมการณ์ วิธีการ การดำเนินการให้เป็นการบริการ เพื่อสนับสนุนกิจการแก่ประชาชนและเร่งรีบการดำเนินการกระจายอำนาจทางการ จัดการลงสู่ประชาชน เพื่อให้ได้รับความก้าวหน้าและพึ่งตัวเองได้

ประชาชนจะร่วมเสนอ กำหนดทิศทางของประเทศในฐานะผู้มีสิทธิ์มีส่วน ในการพัฒนาบูรณาการของประเทศร่วมกัน และสามารถตรวจสอบการดำเนินการ อย่างโปร่งใสถูกต้องและเป็นธรรม

สร้างจิตสำนึกข้าราชการจากความเคยเป็นนายเหมือนประชาชนจากที่เคยเป็น ผู้ใช้อำนาจแต่ผู้เดียวมาเป็นผู้ร่วมวิเคราะห์ กำหนดแนวทางการปฏิบัติร่วมกับประชาชน ส่วนใหญ่ของประเทศในเวลาที่ย่ำแย่ ข้าราชการที่ทำงานเพื่อแผ่นดิน เพื่อประชาชน จะต้องกล้าประกาศวิพากษ์วิจารณ์ตนเองต่อสาธารณชน อ่างถึงความล้มเหลวหรือ ผลได้ผลเสียที่ตนได้ก่อกระทำขึ้นในกระบวนการบริการสาธารณะทั้งต่อหน้าและลับหลัง ส่วนขวัญและกำลังใจการให้รางวัลและการลงโทษโดยใช้ความเป็นธรรม รักใคร่ ศรัทธา หรือให้โอกาสแก่ข้าราชการผู้สร้างคุณประโยชน์ต่อแผ่นดิน ต่อมวลประชาชน อย่างเต็มที่

หลักของการบริหาร

พรรคเกษตรกรไทย จะส่งเสริมสนับสนุนให้ลดอำนาจจากส่วนกลางแล้วขยายอำนาจนั้นให้ไปสู่ส่วนท้องถิ่น ให้ส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบจากการกระจายอำนาจนี้ การจัดเก็บภาษีอากรและการทำมาหาได้ส่วนท้องถิ่นย่อมเป็นอำนาจของท้องถิ่นที่จะจัดตั้งงบประมาณ หรือประมาณการใช้จ่ายเพื่อพัฒนาตนเอง โดยให้องค์กรท้องถิ่น หรือประชาชนที่ได้รับการจัดตั้งคณะขึ้นให้ดำเนินการตรวจสอบวินิจฉัย การเสนอ และการใช้ ตลอดถึงวิธีที่จะให้เกิดขึ้นของงบประมาณ รัฐต้องให้การช่วยเหลือสนับสนุนในส่วนที่ขาดแคลนของท้องถิ่นที่อ่อนแอถ้าหลังจนสภาพท้องถิ่นเช่นว่านั้น สามารถดำเนินการแก้ไขสภาพปัญหาของตนเองได้

พรรคเกษตรกรไทย จะมุ่งเน้นการส่งเสริมสนับสนุนองค์กรจัดตั้งท้องถิ่นให้เกิดความเข้มแข็ง และส่งเสริมพัฒนาตนเอง กลุ่มต่างๆ ให้มีหลักประกันในการดำรงชีวิตเพื่อสนองต่อความมั่นคง ใช้ชีวิต ทรัพย์สิน ภาคเอกชน และความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยของประเทศชาติเป็นหลัก

พรรคเกษตรกรไทย จะผลักดันให้กระทรวง ทบวง กรมต่างๆ แห่งรัฐ ตัดทอนกระทรวงใหญ่ๆ มีอำนาจในการควบคุม โดยเลื่อนฐานะกรมให้เป็นกระทรวง เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีอำนาจในการจัดการมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อความเป็นอิสระรวดเร็ว ต่อการบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ

ปัจจัยหลักในการบริหาร

พรรคเกษตรกรไทย ถือเอาความสำคัญของกลุ่มท้องถิ่น กลุ่มเมือง กลุ่มพลัง ต่างๆ ที่จัดตั้งเป็นองค์กรทั้งเป็นนิติบุคคลหรือกลุ่มการจัดตั้งจากสิทธิมนุษยชน

หรือกลุ่มจากอำนาจกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน เป็นแนวคิด เป็นสื่อแห่งความเรียกร้องต้องการของประชาชน เป็นสิ่งสะท้อนให้ความสำเร็จหรือ ความล้มเหลวในระบบการจัดการ การนำการบริหารของประเทศและนำมากำหนด ให้เกิดความก้าวหน้ามารวบรวมประเมินผล พรรคจึงจะกำหนดทิศทางนโยบาย การดำเนินการเพื่อความบรรลุผลในระดับพื้นที่บูรณาการประเทศให้เป็นประวัติศาสตร์ ของประชาชน

๓. นโยบายต่อกระบวนการยุติธรรม

นโยบายต่อความเป็นธรรม

พรรคเกษตรกรไทย ถือความสมเหตุสมผลที่มนุษย์ประพฤติปฏิบัติตนต่อบุคคลอื่นในความเป็นมนุษย์เช่นเดียวกัน ถือเอาความเป็นอยู่อย่างเป็นธรรมชาติ ถือเอาความเอื้ออาทรแบ่งปันในทรัพยากรนั้นอย่างเท่าเทียม ให้มนุษย์ดำรงอยู่ด้วยกันอย่างสันติ สงบ และความปรองดอง อบอุน การสนับสนุนให้โอกาส ปฏิเสธการทุจริต ช่มเหง และการเอารัดเอาเปรียบทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ส่งเสริมเสรีภาพ เชิดชูสิทธิมนุษยชน

พรรคเกษตรกรไทย จะดำเนินการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติการใช้กฎหมายต่อประชาชนและยกเลิกกฎหมาย ทั้งปวงที่ไม่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชน พลเมือง ตลอดจนการเสนอออกพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการใช้กฎหมาย ประเพณีท้องถิ่นหรือกฎหมายกลางบ้าน กล่าวคือ

เมื่อเกิดข้อผิดพลาดใดๆ ขึ้นในหมู่บ้านที่เป็นผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพและ ความสุขของประชาชนในหมู่บ้านให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการหมู่บ้าน โดยจัดตั้ง ขึ้นเป็นผู้ไกล่เกลี่ยประนีประนอมเพื่อยุติปัญหาเบื้องต้นโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ

เมื่อปัญหาดังกล่าวไม่อาจยุติลงได้ ให้คณะกรรมการหมู่บ้านนำส่งไปสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หรือเทศบาลตำบล เพื่อตั้งคณะอนุญาโตตุลาการระดับตำบลหรือระดับเทศบาลเพื่อประนีประนอมหรือยุติปัญหา

เมื่อปัญหาดังกล่าวไม่อาจยุติลงได้ให้คณะกรรมการระดับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลประจำตำบลเช่นว่านั้นนำส่งไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เพื่อดำเนินการตามกฎหมายบ้านเมืองตามกระบวนการยุติธรรมปกติต่อไป โดยให้คณะกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการ (อบต.) ตรวจสอบและติดตามผลร่วมกระบวนการยุติธรรมด้วย

พรรคเกษตรกรไทย สนับสนุนผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย ผู้ประกอบอาชีพทางด้านกฎหมาย ทนายความ ให้สามารถจัดตั้งองค์กรอิสระหรือจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลขึ้นต่อองค์การบริหารส่วนตำบล โดยสภาตำบลเป็นผู้จัดงบประมาณค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์อื่น ๆ และมีเป้าหมายให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายหรือผู้ประกอบอาชีพทางด้านกฎหมายเป็นผู้ให้บริการแก่ประชาชนในเขตหมู่บ้าน ตำบลพื้นที่จดทะเบียนนั้น ๆ ตลอดถึงมีเจ้าหน้าที่เข้าร่วมเจรจาพิจารณาในองค์ประชุมของคณะกรรมการใกล้เคียงประนีประนอมหรือยุติปัญหาประจำหมู่บ้าน หรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อมีเหตุกรณีพิพลาตขึ้น ทั้งนี้ พรรคจะสนับสนุนการจัดตั้งองค์กรของนักกฎหมายให้มีความเป็นอิสระและเข้มแข็งเป็นที่พึ่งแก่ประชาชนอย่างสมเกียรติสมศักดิ์ศรี

นโยบายต่อผู้ต้องหา

พรรคเกษตรกรไทย จะผลักดันปฏิรูปกฎหมายให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรม แก่ผู้ต้องหาเมื่อเกิดคดีอาญา โดยให้ยื่นประกันตัวได้ทันที อาทิ องค์การบริหาร ส่วนตำบล องค์กรนิติบุคคล กลุ่มประชาชน บิดา มารดา ญาติพี่น้องเป็นประกัน บุคคลธรรมดาสามารถใช้สิทธิประกันตนเองและผู้อื่นได้ในวงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาท)

ในกรณีระหว่างพิจารณาคดีผู้ต้องหายังไม่ได้รับการตัดสินให้ถึงที่สุดและมีเหตุ ต้องฝากขังไว้ในเรือนจำ กรมราชทัณฑ์ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องแยกออกจากผู้ต้องขัง รายอื่นที่ตัดสินคดีที่สุดแล้ว โดยให้มีสถานที่คุมขังของผู้ต้องหาโดยเฉพาะไม่ต้อง ถูกบังคับให้ทำงานเช่นเดียวกับนักโทษทั่วไป และต้องเปิดโอกาสให้พบญาติ พบ ทนายความอย่างเต็มที่เพื่อผู้คดียังสามารถติดต่อญาติหรือทนายความเป็นมนุษย์

ในกรณีระหว่างพิจารณาคดีหรือคดีถึงที่สุดแล้ว ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขังหากยังมี ชุระกิจหรือกิจการใดกิจการหนึ่งที่เป็นผลกระทบโดยตรงต่อรายได้ของประชาชน รายได้ ของประเทศให้บุคคลดังกล่าวสามารถประชุมหรือสั่งการตามตำแหน่งหน้าที่ร่วมกับ คณะกรรมการขององค์กรของตนได้ ทั้งนี้ เพื่อความต่อเนื่องและป้องกันมิให้เกิด ผลกระทบความเสียหายต่อระบบธุรกิจหรือรายได้ของชาติโดยรวม

ในกรณีผู้ต้องหาได้รับโทษเมื่อคดีถึงที่สุดแล้วจะต้องได้พบญาติเป็นกรณีพิเศษ เพื่อรักษาความมั่นคงและผ่อนคลายเป็นสถาบันครอบครัวของเขาและรัฐจะต้อง จัดงานให้แก่ครอบครัวของเขาให้สามารถประกอบอาชีพ การดำรงชีวิต มีรายได้ อย่างต่อเนื่องและให้การศึกษาแก่บุตรธิดาเป็นกรณีพิเศษ

ในกรณีผู้ต้องหาได้รับโทษถึงที่สุด ถูกจำคุกเป็นระยะเวลาเท่าใดก็ตาม (เว้นแต่ ถูกประหารชีวิต) รัฐต้องรับผิดชอบในการอบรมบ่มเพาะปรับปรุงพฤติกรรม นิสัย ให้มีอุดมการณ์ในความเร่งร้อนต่อการกระทำความดีในความเป็นพลเมืองของชาติ ในระยะเวลาหนึ่งไม่เกินหนึ่งส่วนสี่ของกำหนดโทษ หรือได้รับการร้องขอจากผู้ต้องโทษ เลือกลงทำงานเพื่อชดเชยเศรษฐกิจเข้ากับระยะเวลาต้องโทษ ผู้ต้องโทษ นักโทษจะต้อง ทำงานเพื่อการผลิตโดยรัฐเป็นผู้จัดสร้างนิคมการผลิตขึ้น โดยแยกออกจากสภาพ การเป็นเรือนจำโดยเด็ดขาด โดยให้ผู้ต้องโทษ นักโทษได้ทำงานการผลิตที่ถนัด ให้สามารถสร้างรายได้รวมจากผลผลิตโดยตรง เมื่อความสามารถสร้างรายได้เท่ากับ มูลค่าแรงงานอันเปรียบเทียบกับปี ต่อวันของอายุโทษแล้วไม่จำเป็นต้องกักขัง ให้ปลดปล่อยนักโทษรายนั้นกลับคืนสู่สังคม หรือสถาบันครอบครัวของเขาไป เว้นแต่ นักโทษในคดีร้ายแรง

พรรคเกษตรกรไทย จะเสริมสร้างบทบาทสถาบันรับผิดชอบแก่กระบวนการ ยุติธรรม ดำรวจ ทนายความ อัยการ และศาล เพื่อให้ได้รับการพัฒนาการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้เป็นเอกภาพ และความเสมอภาคในการใช้กฎหมาย ตลอดถึงการยึดหยุ่นให้โอกาสบุคคลองค์กรใดองค์กรหนึ่งหรือนิติบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ได้กระทำความดี ความถูกต้อง ความเป็นธรรมและการทำงานเพื่อบูรณาการต่อ ประเทศชาติ ต่อประชาชน ให้ได้รับความคุ้มครองและสิทธิพิเศษจากองค์กรประชาชน

พรรคเกษตรกรไทย จะดำเนินการผลักดันให้กฎหมายใดๆ ก็ตามจะต้อง สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนเข้าสู่ความเป็นมาตรฐานในกระบวนการ ยุติธรรม เน้นสิทธิมนุษยชนสากลให้มีวัฒนธรรมอันดีงามตามขนบธรรมเนียมประเพณี ของชุมชนประเทศชาติเป็นหลัก โดยยืนอยู่บนพื้นฐานความอบอุ่น ความอุดมสมบูรณ์ มีการดำรงชีวิตอย่างสมบูรณ์และมั่นคงต่ออำนาจอธิปไตยของปวงชนชาวไทย

๔. นโยบายเศรษฐกิจ จากการนำของผู้นำประเทศได้นำพาประเทศเข้าไปสู่ระบบทุนนิยม โดยการก้าวเข้าสู่การค้าเสรีซึ่งประเทศคู่ค้าเป็นประเทศมหาอำนาจ ทั้งทางด้านการเงินและอาวุธทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบในการค้าเพราะผู้นำขาดวิสัยทัศน์ ในการมองว่าประเทศไทยเป็นประเทศลัทธิกรรมมีพืชผลการเกษตรเป็นสินค้าหลักในการส่งออก ส่วนคู่ค้าสั่งเข้าอุตสาหกรรมหนักและเทคโนโลยี จึงเป็นการดำเนินการที่ผิดพลาดการประกอบกิจการต่าง ๆ ไม่สอดคล้องกับพื้นฐานการผลิตของประเทศภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจโดยรวมได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงทำให้ประชาชนบางส่วนล้มละลาย ล้มเนื้อประดาตัว และส่วนใหญ่ของประเทศได้รับความบอบช้ำจนแทบไม่อาจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

พรรคเกษตรกรไทย จึงมีนโยบายมุ่งเน้นเฉพาะและจะต่อสู้กับปัญหาภาวะวิกฤตเฉพาะหน้า ดังนี้

๑. ให้ความสำคัญในการผลิตและให้ความสำคัญในการส่งออกเป็นหลัก
๒. ให้ความสำคัญในการผลิตเพื่อยังชีพแบบพอเพียงเป็นหลัก และให้ความสำคัญในการแข่งขันกับตลาดโลกเป็นรอง
๓. ให้ความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของมหาชนเป็นหลัก
๔. ให้ความสำคัญกับการผลิต การแปรรูป อุตสาหกรรม การตลาด และการบริการอย่างครบวงจรเป็นหลัก

แนวความคิดพื้นฐาน

พื้นฐานเศรษฐกิจของประเทศไทย คือ การเกษตร การปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์เป็นหลัก จะต้องได้รับการพัฒนาพื้นฐานให้มีความสำคัญต่อชาวไร่ชาวนา เกษตรกร

และกรรมกรผู้ใช้แรงงานในภาคเกษตรกรรมเพื่อส่งเสริมการผลิตอย่างครบวงจร หมายถึง รัฐจะต้องเข้าไปส่งเสริมบทบาทเรื่องการผลิตให้เชื่อมโยงถึงกระบวนการผลิต กระบวนการแปรรูป กระบวนการอุตสาหกรรม กระบวนการการตลาด กระบวนการ การบริการอย่างสอดคล้อง และเกษตรกรผู้ผลิตจะต้องมีผลประโยชน์ มีอนาคตร่วมกับ ภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในภาคเกษตรกรรม

รัฐจะต้องมีพันธสัญญา สวัสดิการ ผลประโยชน์ต่อบทบาทของเกษตรกร ผู้ผลิตอย่างมีความรับผิดชอบมีระบบการรับประกันมูลค่าการผลิต ส่งเสริมการจัดตั้ง กองทุนพร้อมทั้งวิชาการและภาคเทคโนโลยี ผลักดันให้เกิดความก้าวหน้าและ ทันสมัยร่วมมือกับองค์กรผู้ผลิตอย่างจริงจัง

ปรัชญาของนโยบายเศรษฐกิจพรรคเกษตรกรไทย

พรรคยึดหลักเป้าหมายพื้นฐานการผลิต การแปรรูป อุตสาหกรรม การตลาด และการให้บริการเน้นที่ภาคเกษตรกรรมอย่างครบวงจรเพื่อฟื้นฟูโครงสร้างเศรษฐกิจ ของประเทศ

นโยบายต่อธุรกิจภาคเอกชน จะต้องถูกตรวจสอบคัดเลือกกิจกรรมเพื่อให้ได้ รับการส่งเสริมจากกองทุนอย่างเต็มที่ กำลัง จัดสรรงบประมาณให้เป็นพิเศษถ้ากิจกรรม นั้นๆ สามารถแปรรูปธุรกิจของตัวเองเป็นกิจการโดยมหาชนเข้าไปมีส่วนจำนวนมากและก่อให้เกิดรายได้อย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องต่อประชาชนผู้ถือหุ้นของมหาชนนั้น

นโยบายการเงินการคลัง จะต้องถูกตรวจสอบอย่างละเอียดและมีระบบการ จัดการอย่างแจ่มชัดโปร่งใสเป็นหลัก

นโยบายเร่งด่วน

พรรคเกษตรกรไทย มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะปลดปล่อยพันธะผู้ประกอบการ รายย่อย ยกเลิกห้างหุ้นส่วนจำกัดที่จดทะเบียนไว้ซึ่งไม่มีการเคลื่อนไหวธุรกิจ กิจการ หรือการประกอบการและไม่มีพันธะกับประชาชน บุคคล นิติบุคคลภายนอกอย่างสิ้นเชิง ให้ผู้ประกอบการได้หมดภาระต่อระบบภาษีที่ผูกพันกับรัฐและมีมาตรการให้ช่วยเหลือ ฟื้นฟูผู้ล้มละลาย ผู้ซึ่งยังมีศักยภาพประกอบการได้มีการเริ่มต้นประกอบการใหม่

พรรคเกษตรกรไทยจะจัดการบริการให้ผู้ว่างงาน ตกลงานให้มีงานทำมีรายได้อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้เกิดการสร้างงานอย่างเหมาะสมเพื่อรองรับคนว่างงานอย่างเต็มกำลัง พร้อมจะส่งเสริมกระตุ้นให้บุคคลที่มีงานทำได้เพิ่มพูนสมรรถนะมีประสิทธิภาพ ให้การพัฒนาศักยภาพของตนอย่างมีความก้าวหน้า ไม่มีขีดจำกัดสนองตอบ ต่อความคิดก้าวหน้าใหม่ๆ โดยจัดกองทุนในการวิจัยเพื่อให้เกิดการประกอบการ เป็นกรณีพิเศษ

พรรคเกษตรกรไทยจะส่งเสริมการจัดตั้งธนาคารหมู่บ้านบริการตนเองอย่างอิสระ ให้ชุมชนนั้นๆ มีเงินออมของกลุ่มและบงกเงินไว้บริการในกลุ่มหรือสมาชิกเมื่อ เกิดความจำเป็นให้ใช้ได้อย่างทันที่

พรรคเกษตรกรไทยจะส่งเสริมการจัดตั้งสหกรณ์ร้านค้าประจำหมู่บ้านเพื่อ รองรับผลผลิตให้เกิดตลาดภายในประเทศอย่างมีกระบวนการและมีระบบ และสามารถ กำหนดราคาด้วยตนเองพร้อมได้รับการประกันราคาผลผลิต ตลอดถึงมีระบบการซื้อ การขายผลผลิตล่วงหน้าก่อนทำการผลิตจริง

พรรคเกษตรกรไทยจะส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรชาวไร่ ชาวนา กรรมกร ได้รู้จักการประกอบกิจการเชิงพาณิชย์ดำเนินธุรกิจของตนเองอย่างครบวงจร จัดตั้งบริษัทมหาชนเพื่อให้ควบคุมถึงกระบวนการผลิต กระบวนการแปรรูป/อุตสาหกรรม กระบวนการการตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนการบริการด้านต่างๆ โดยเล็งเห็นด้านการจัดการอย่างเป็นเอกภาพรับผิดชอบต่อการผลิตสู่ผู้บริโภคโดยตรง ด้ับปัญหาการเอารัดเอาเปรียบของพ่อค้าคนกลาง พรรคจะผลักดันผู้แทนชาวไร่ ชาวนา ผู้ใช้แรงงาน ผู้มีความรู้ความสามารถ ไปจัดตั้งศูนย์การตลาดต่างประเทศของตนเอง โดยประสานกับทูตพาณิชย์ของประเทศไทยให้เร่งดำเนินการตลาดพืชผลผลิต ผลิตภัณฑ์ของไทยเพื่อการทำการตลาดในต่างประเทศอย่างกว้างขวางและกำหนดให้ทูตพาณิชย์มีความกระตือรือร้นในการตลาด โดยงบประมาณในส่วนนี้รัฐต้องเป็นผู้จัดสรรให้เกิดการดำเนินการอย่างเพียงพอ

พรรคจะให้ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อส่งเสริมให้ได้รับความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีในการผลิต การแปรรูป การตลาด การบริการ ซึ่งกันและกัน และจะขยายความสัมพันธ์ระยะยาวตลอดถึงประเทศด้อยพัฒนาต่างๆ เพื่อสร้างแนวร่วมเพื่อร่วมพัฒนาในภาคพาณิชย์กรรมโดยเน้นที่จะแลกเปลี่ยนสินค้าซึ่งกันและกันเป็นหลัก

๕. นโยบายเกษตรกรรม พรรคเกษตรกรไทยมุ่งเน้นการพัฒนาภาคเกษตรกรรมเป็นกรณีพิเศษเพราะประเทศไทยขึ้นอยู่กับรากฐานการเกษตรอันเป็นรากเหง้าของธุรกิจอื่นทั้งปวงที่ผ่านมาในอดีตจนถึงปัจจุบัน

พรรคเกษตรกรไทยจึงจำเป็นต้องดำเนินการในทุกๆ ด้าน กระทั่งผลักดันให้ประชาชนได้ตระหนักในภารกิจของตน ซึ่งนำการพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าฟื้นฟูเกษตรกรให้สามารถฟื้นคืนชีพอย่างมีความมั่นคงมีหลักประกันในการดำรงชีวิต มีธุรกิจของกลุ่มตนเองอย่างครบวงจรทั้งทางการผลิต การแปรรูป/อุตสาหกรรม การจัดจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศ การบริการทุกชนิดอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กรของตนเองและสามารถพัฒนาตนเองอย่างครบครัน สามารถกำหนดอนาคตของตนเองอย่างแท้จริง

นโยบายพรรคเกษตรกรไทย จึงมุ่งเน้นประเด็นหลักดังนี้

การดำเนินการเบื้องต้น

๑. ให้รัฐจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และปัจจัยการผลิต พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์อย่างเหมาะสมกับภูมิศาสตร์ การผลิตให้กับเกษตรกร โดยให้เครดิตเป็นเวลา ๕ ปีปลอดดอกเบี้ย

๒. ให้รัฐโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ส่งผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการมาให้ความรู้ให้การศึกษาแนะนำเกษตรกร จัดสร้างอุตสาหกรรมแปรรูปทุกขนาดให้สามารถให้การแปรรูป/อุตสาหกรรม ให้เพียงพอกับปริมาณการผลิตให้ได้คุณภาพ ตลอดถึงการช่วยเหลือดูแลการจัดหาด้านการเงิน เงินทุน ทุนสำรองโดยไม่ขัดขวางต่อการทำงาน

๓. ให้รัฐโดยกระทรวงพาณิชย์จัดส่งผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ด้านการพาณิชย์ การบัญชี และการจัดการทางการบัญชีพร้อมการดำเนินการทางด้านการตลาดทั้งในและต่างประเทศให้แก่เกษตรกร

๔. ให้รัฐโดยทูตพาณิชย์ในแต่ละประเทศร่วมกับกรรมการกลุ่มเกษตรกร เป็นฝ่ายจัดการตลาดในประเทศอย่างได้ผล เพื่อรองรับผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ จากสินค้าภาคเกษตรกรรม

๕. ให้รัฐโดยกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดำเนินการวิจัยสายพันธุ์ เครื่องจักร และอุปกรณ์ผลิตหรือสร้างขึ้นมารับใช้ภาคเกษตรกรรมอย่างรอบด้านและ เต็มกำลัง

๖. ให้รัฐโดยกระทรวงการคลังจะต้องจัดหาหรือสนับสนุนกองทุน ทุนสำรอง ให้เกษตรกรในภาคเกษตรกรรมเพื่อการประกอบอาชีพอย่างเพียงพอ

การดำเนินการขั้นตอนที่ ๒

๑. รวบรวมกลุ่มเกษตรกรให้ดำเนินการจัดตั้งองค์กรเข้มแข็งของตนเอง โดยมีเป้าหมายให้สามารถพึ่งกระบวนการของตนเองได้ อาทิ จัดตั้งสหกรณ์ร้านค้า ประจำหมู่บ้านหรือจัดตั้งกลุ่มตามอาชีพต่างๆ จัดตั้งกลุ่มอิสระภายใต้การนำของ กรรมการกลุ่ม เพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งในด้านเกษตรและเกษตรกรรม ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ หรือบริษัทยาสูบ เพื่อดำเนินกิจการทางด้านพาณิชย์ของภาคเกษตรกรรม

๒. กำหนดพื้นที่เพาะปลูก เขตเลี้ยงสัตว์ เขตพืชสวนพืชไร่ เขตเลี้ยงสัตว์น้ำ สัตว์เศรษฐกิจ สัตว์ใช้แรงงาน และอื่นๆ ให้สามารถผลิตในเชิงพาณิชย์

๓. จัดตั้งศูนย์กลางการตลาดแบบถาวรและยั่งยืน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พร้อมจัดตั้งศูนย์กลางการซื้อขาย ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ในลักษณะตลาดล่วงหน้า

๔. จัดตั้งอุตสาหกรรมแปรรูปทุกขนาด เพื่อรองรับผลผลิตให้เป็นผลิตภัณฑ์ ทั้งการบรรจุภัณฑ์ที่หุ้มห่อ บรรจุ และขนส่งอย่างถาวร และการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไว้ขีดจำกัด

๕. จัดให้มีโกดัง แหล่งพักสินค้า ธนาคารข้าว ธนาคารพืชไร่ ธนาคารผลิตภัณฑ์จากสัตว์อย่างเป็นระบบ ทั้งการสต็อกและการถนอมคุณภาพ ตลอดถึงกลไกการบริหารอย่างรอบด้าน จึงเป็นแนวทางมุ่งสู่ระดับสากลอย่างมีมาตรฐาน

๖. ปรับปรุงกฎระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ผลิตไม่ต้องรับผิดชอบต่อดอกเบี้ยของทุนกู้และผลกระทบให้กระบวนการทางการตลาดเป็นผู้รับผิดชอบจ่ายดอกเบี้ยทุนกู้แทนทั้งสิ้น หมายถึง ผู้รับผิดชอบเฉพาะต้นทุน ผลกระทบดอกเบี้ยที่เข้าช้อนให้เป็นภาระของผู้ดำเนินการการตลาด หรือองค์กร รับผิดชอบด้านการตลาด และให้มีผลผูกพันต่อกองทุน ตลอดถึงการจัดการทางด้านภาษีให้แก่รัฐโดยสิ้นเชิง หรือยกเลิกภาษีในกิจการของภาคเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรทุกชนิด รวมถึงกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องผลประโยชน์จากกระบวนการทางการเกษตรของประเทศ

๗. ด้านการผลิตในอาชีพนอกเหนือจากกิจการ กิจกรรมเพื่อสนับสนุนด้านการเกษตรจะได้รับการพิจารณาเป็นภาคๆ ไป เพื่อให้ได้รับการยกเว้นดอกเบี้ยและภาษีอากรในกระบวนการการผลิตหรือการลดต้นทุนการผลิตโดยยึดหลักเสมอภาคคือ ไม่รับผิดชอบต่อระบบดอกเบี้ยของกองทุนแล้วให้ผลกระทบดังกล่าวไปสู่ส่วนภาคการจัดการการตลาดของกิจการนั้นๆ โดยสิ้นเชิง

การดำเนินการขั้นสุดท้าย

๑. ให้ทุกครัวเรือนมีพื้นที่จำเพาะของตนเองสำหรับการเพาะปลูกหรือเลี้ยงสัตว์เพื่อการยังชีพและลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน

๒. ให้ทุกครัวเรือนได้มีโอกาสร่วมกลุ่มในกระบวนการบริษัทมหาชน การผลิตขนาดใหญ่ มีหุ้นส่วนในกระบวนการแปรรูปอุตสาหกรรม มีหุ้นส่วนในกระบวนการการตลาด มีหุ้นส่วนในกระบวนการบริการและมีส่วนร่วมกับการบริหารทั้งปวงอย่างโปร่งใส

๓. ให้ทุกกลุ่มมีสิทธิควบคุมการบริหารในองค์กรของตนเอง โดยมีส่วนแนะนำการจัดตั้งเข้าร่วมคณะกรรมการบริหารกำหนดทิศทางเป้าหมาย นโยบาย และวิธีการดำเนินการอย่างรอบด้าน

๔. เผยแพร่ขยายวัฒนธรรมอันดีงามเป็นแบบอย่างที่ดี เอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน โดยไม่มีขีดจำกัด สร้างอำนาจเพื่อควบคุมอำนาจให้มวลมหาชนได้อยู่อย่างปลอดภัย สร้างความร่มเย็นเป็นสุข มีอยู่มีกิน มีความเป็นอยู่อย่างสง่าผ่าเผยและงดงาม

พรรคเกษตรกรไทย จึงเป็นหัวหอกสำคัญเพื่อผดุงความยุติธรรม ความสามัคคีของเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา กรรมกรแบกหาม ผู้ด้อยโอกาสในสังคมทั้งหลาย ตลอดถึงมวลมหาชนทั้งประเทศให้ตระหนักถึงการร่วมกลุ่ม ตระหนักถึงการสร้างองค์ประชาชนให้เข้มแข็งเพื่อเราประชาชนจักเป็นผู้กำหนดบทบาทและการชี้้นำให้ไปสู่ทิศทางอันหนึ่งอันเดียวกันด้วยความเข้าอกเข้าใจกัน ก้าวไปอย่างพร้อมเพียงเพื่อกำหนดอนาคตตนเองและการชี้ขาดความอยู่รอดของสังคมไทย แสวงหาหนทางสู่ชัยชนะอย่างสมบูรณ์

๖. นโยบายพัฒนาสังคม สังคม คือ การอยู่ร่วมกันของกลุ่มชนจากครอบครัว รวมกันเป็นหมู่บ้านเป็นตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศชาติ และสากลโลก สิ่งหนึ่งที่เป็นแรงผลักดันให้สังคมมีการเปลี่ยนแปลง คือความขัดแย้งทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ความขัดแย้งนั้นคือวิธีการดำรงอยู่ทางสังคม คือความไม่พอดี ไม่เป็นกลาง ไม่เข้าใจสภาวะการณ์อย่างถูกต้องเป็นจริง ยุคทางสังคมเปลี่ยนยุคไปเพราะจำนวนประชากรโลกเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีขีดจำกัด เมื่อประชากรมากขึ้นสังคมความเป็นอยู่จึงถูกปรับเปลี่ยน

พรรคเกษตรกรไทย ได้เล็งเห็นความขัดแย้งในสังคมจากยุคปฐมบรมกาลเป็นยุคเกษตรกรรมแล้วเป็นยุคอุตสาหกรรมและก้าวสู่ยุคเทคโนโลยี สิ่งเหล่านี้คือการดำรงอยู่ของมนุษยชาติ สังคมที่ขัดแย้งไม่เป็นสุขเนื่องจากมนุษย์กำลังพากันเดินผิดทางจากข้อเท็จจริงธรรมชาติแท้ของมนุษย์จึงพากันละเลยจิตวิญญาณ สติปัญญาอันจะนำมาให้เกิดความสงบร่มเย็น ควรสร้างสรรค์คุณธรรม จริยธรรมใหม่ เปลี่ยนสภาพทางความคิดเดิมอย่างสิ้นเชิง สร้างวัฒนธรรมแห่งการแบ่งปันใหม่โลกจึงจะสงบสุข เมื่อมนุษย์ค้นหาทางออกที่แท้จริงของสังคมได้ดังกล่าวนี้พรรคจึงวางนโยบายเพื่อสังคมและพัฒนาส่วนต่างๆ ทางสังคมอย่างเร่งร้อนไว้ ดังนี้

๑. เร่งสร้างจริยธรรม คุณธรรม ให้การศึกษาชั้นนำทิศทางให้ทุกชุมชนในประเทศ โดยมีเป้าหมายอย่างเดียวกันคือความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

๒. รื้อฟื้นวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ประสานสอดคล้องกับความสงบสุข จัดระบบให้ถูกต้องกับครรลองคลองธรรมที่มนุษย์ต้องร่วมมือกันพัฒนาระดับในสังคมท้องถิ่นของตน

๓. ปรับปรุง ปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบทางสังคม กระบวนการการทำงานภาครัฐ ข้าราชการที่รับผิดชอบโดยตรงต่อความเป็นอยู่ของประชาชน แปรสภาพให้เป็นสถานศึกษาและการปฏิบัติการไปพร้อมๆ กันให้ประโยชน์แก่ประชาชนให้มากที่สุด

๔. จัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครของกระทรวง ทบวง กรม ให้เกิดขึ้นในทุกชุมชน ทุกหมู่บ้านเพื่อบรรเทาการขาดแคลนกำลังคนและงบประมาณของรัฐ ให้ประชาชนได้เรียนรู้ในการดูแลชุมชนของตน คุ้มครองดูแลทรัพย์สิน สิทธิของตนและพัฒนาศักยภาพของตน โดยรัฐจะต้องให้การสนับสนุนด้านทักษะ ความรอบรู้ เทคนิค รูปแบบการปฏิบัติ

๕. จัดการฟื้นฟูเร่ร่อนให้ทุกคนมีงานทำและมีรายได้อย่างต่อเนื่อง ลดปัญหาการว่างงานอย่างสิ้นเชิง จัดกองทุนสวัสดิการของชุมชนให้เวทีให้โอกาสแสดงออกอย่างกว้างขวาง ไม่ขัดแย้งหรือขวางกั้นภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้องค์กรประชาชนในท้องถิ่นควบคุมดูแลด้วยประชาชนเอง ตลอดถึงสนับสนุนกิจกรรมกิจการที่สอดคล้องกับวิถีการทำมาหาเลี้ยงชีพของกลุ่มชนในท้องถิ่นนั้นๆ เน้นส่งเสริมให้ทุกคนทุกครัวเรือนมีหลักประกันในชีวิต มีองค์กรทางการทำมาหาได้ตลอดถึงรวมกลุ่มการจัดการในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของตนเอง

พรรคเกษตรกรไทย เชื่อว่ามนุษย์จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้นั้นจะต้องสร้างความเข้าใจ มีเป้าหมายในการบูรณาการประเทศชาติเป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกภาค ทุกส่วน และจะต้องมีการปฏิบัติให้สอดคล้องต่อกันให้บรรลุในสิ่งเดียวกัน แม้ว่าต่างลัทธิปกครองต่างความเชื่อถือทางศาสนา เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีความดีเป็นพื้นฐานในจิตสำนึกปัญหาอยู่ที่ว่าบทบาทในสังคมโดยรวมมีโอกาสได้แสดงศักยภาพและความสามารถที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม พรรคจึงส่งเสริมเปิดโอกาสให้กับบุคคล กลุ่มชน นิติบุคคล สถาบันอื่นใด ให้ทุกภาคทุกส่วนในสังคมได้แสดงคุณค่าความดี แสดงพลังสติปัญญาอย่างเสมอภาคโดยสังคมทั้งหมดเป็นฝ่ายตัดสิน แนะนำ ชี้นำรับเอาสิ่งที่เป็นประโยชน์นั้น

ในส่วนนี้พรรคจะสนับสนุนให้เกิดสภาพความคิดของประชาชนในทุกกลุ่มเพื่อ
ถ่วงกรองความเรียกร้องต้องการของมหาชนอันจะเป็นแนวทางเพื่อการพัฒนาบูรณา
การสร้างสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในทิศทางและเป้าหมายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติในที่สุด

๗. นโยบายการศึกษาและศิลปวัฒนธรรม การศึกษา คือ การเรียนรู้และ
การสืบทอดประวัติศาสตร์ทางสังคมและการพัฒนา การประดิษฐ์คิดค้นแนวทาง
การแก้ปัญหา

การศึกษาและวัฒนธรรม เป็นเครื่องมือซึ่งนำให้เห็นอนาคต เห็นความเจริญ
รุ่งเรือง ก้าวหน้า หรือเห็นถึงความล้มเหลวพอนพะเสื่อมทรามทางสังคม การศึกษา
ใดๆ ก็ตามถ้านำมารับใช้นำพาต่อความร่มเย็นเป็นสุขในส่วนตัว ครอบครัว ชุมชน
และประเทศชาติมีความมั่นคงถือว่าเป็นการศึกษาชั้นเลิศ แต่ถ้าการศึกษานั้นเป็นไป
เพื่อการแข่งขันและจะนำสู่การก่อเหตุให้เกิดการลิดรอนสิทธิ การกดขี่ข่มเหง เอารัด
เอาเปรียบ ทำลายล้างความสงบสุขสังคมส่วนอื่นเพียงเพื่อเอาตัวรอดเอากลุ่มของ
ตนเองรอดฝ่ายเดียวเรียกว่าการศึกษาชั้นเลว

พรรคเกษตรกรไทย ตระหนักถึงสภาพการณ์ให้การศึกษาทั่วประเทศ ความเท่าเทียม
ทางการศึกษาทุกระดับชั้นโอกาสการให้การศึกษาอย่างเท่าเทียม พรรคจึงปฏิเสธ
สภาพการณ์ศึกษาปัจจุบันซึ่งปรากฏว่าเป็นแนวทางความคิดและภูมิปัญญา ผู้ได้รับ
การศึกษาสูงกลายเป็นชนชั้นอีกชนชั้นหนึ่งและการศึกษาได้ทิ้งช่องว่างระหว่างผู้มีโอกาส
ได้รับการศึกษามากกับผู้รับการศึกษาน้อยห่างกันออกไป ผู้ได้รับการศึกษามาก
กลับได้รับการปูนบำเหน็จ รางวัล คนที่ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษากลับเป็นชนชั้นต่ำ

และถ้าหลัง เมื่อชนชั้นได้เปรียบที่ได้รับการศึกษานำบ้านเมืองไปล้มจมพ่ายแพ้กับระบบทุนนิยมผูกขาดจนทำให้เศรษฐกิจทรุดโทรม บ้านเมืองประเทศชาติล้มจม มีหนี้สินล้นพ้นตัว ชนชั้นผู้นำทำตัวเป็นทาสต่างชาติแล้วยังจำเป็นต้องเอาคนดีหรือคนที่ไม่มีโอกาสทางการศึกษาคนที่ไม่เคยรับรู้ต่อภาระกระทำของเหล่าบัณฑิตผู้นำซึ่งผู้นำเหล่านี้ยังดันทุรังว่าตนถูกต้องอย่างน่าละอายและน่าเอือมระอา หรือว่าการศึกษานั้นเป็นไปเพื่อให้โอกาสคนได้เปรียบแต่ฝ่ายเดียว

พรรคเกษตรกรไทย จึงมีความลึกซึ้งพอที่จะมองเห็นความล้มเหลวทางการศึกษาด้วยประการทั้งปวง ถ้าหากไม่เปิดโอกาสสร้างงานให้ทุกคนได้ใช้ความรู้นั้นมาพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคมตามทิศทางที่เรียนมาเรียกว่า “การศึกษาที่สูญเปล่า” พรรคจึงมีนโยบายทางการศึกษาและศิลปวัฒนธรรม ดังนี้

๑. ปรับปรุงวิธีคิด ทักษะคิดของข้าราชการครูผู้ทำหน้าที่ให้การศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษา ครู จะต้องดำรงชีวิตในฐานะปุชนิยมบุคคลเป็นบ้าหลอมแม่แบบเยาวยชน และเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องให้ความเคารพเชื่อถือได้ต่อมหาชน

๒. หน่วยงานทั้งภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ ห้างหุ้นส่วน ร้านค้า บริษัทหรือหน่วยงานหลักที่มีกิจการระดับกลางขึ้นไปจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญ สามารถทำหน้าที่เป็นครูเพื่อถ่ายทอดบทเรียนหรือสามารถจัดการเรียนการสอนในธุรกิจของตนเองให้แก่บรรดานักเรียน นิสิต นักศึกษาที่สมัครเข้าเรียน หรือหาประสบการณ์ในวิชาเฉพาะนั้นๆ โดยรัฐหรือหน่วยงานนั้นๆ จะต้องจัดสรรงบประมาณให้การดำเนินการในเรื่องนี้เป็นพิเศษ

๓. ปลดเปลื้องภาระหนี้สินของข้าราชการครูโดยวิธีใด ๆ เพื่อให้ครูตัดปัญหาความกังวลในการดำรงชีวิตส่วนตัว และต้องให้ครูได้รับสิทธิพิเศษที่จะได้รับเงินทุนสนับสนุนการวิจัย การเรียนการสอน หรือได้รับค่าตอบแทนในด้านสวัสดิการอื่น ๆ

๔. จัดตั้งครูอาสาโดยออกกฎหมายให้สิทธิพิเศษครูอาสาให้สามารถจัดการเรียนการสอนนอกโรงเรียน สอนในชุมชน สอนในหน่วยงานจัดตั้งต่าง ๆ ทั้งเขตเมืองและเขตชนบท พร้อมทั้งการจัดงานไว้รองรับบรรดาบัณฑิตที่จบการศึกษา การเรียนการสอนทุกแขนงให้ปฏิบัติงานตามวิชาที่สำเร็จหลักสูตรแล้ว รวมทั้งรัฐจะต้องออกกฎหมายหรือพระราชบัญญัติใบอนุญาตให้บุคคลผู้มีความรู้ที่สำเร็จการศึกษาให้สามารถมีใบประกอบวิชาชีพครู ตลอดถึงให้ครอบคลุมวิชาการทางการศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ ด้วย

๕. นักเรียน นิสิต นักศึกษาที่เรียนดีแต่ขาดทุนทรัพย์ทุกคนในวัยการศึกษาอายุไม่เกิน ๒๕ ปี รัฐจะต้องจัดสวัสดิการทางการศึกษาให้พวกเขาได้รับการศึกษาฟรีอย่างถ้วนทั่ว และหรือองค์กรแห่งรัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะต้องจัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาเป็นพิเศษสำหรับการสนับสนุนการศึกษาของนักศึกษาและของเยาวชนด้วย

๖. พรรคเกษตรกรไทยจะผลักดันกฎระเบียบกลไกหรือกฎหมายว่าด้วยการรับรองนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วให้มีงานรองรับโดยทันที ให้ทุกคนมีงานทำทุกสาขาวิชาชีพที่เรียนมาโดยรัฐจะต้องสำรองทุนตั้งกองทุนสนับสนุนให้เกิดองค์กรของงานอาชีพ ทั้งภาคการผลิต การแปรรูป/อุตสาหกรรม การตลาด และการบริการ

อย่างมีระบบ เพื่อรองรับเหล่าบัณฑิตว่างงานโดยไม่ปล่อยปละละเลย เพิกเฉย หรือไม่รับผิดชอบ กระทรวงแรงงานจะต้องดำเนินการขจัดปัญหาการว่างงานอย่างมีโครงการและแผนงาน วิธีการจัดการอย่างได้ผล กำหนดเป้าหมายและการประเมินผลตรวจสอบได้อย่างเป็นรูปธรรม

๗. สถาบันการเงินทุกสถาบัน ทั้งภาครัฐและเอกชน หรือรัฐวิสาหกิจของรัฐ จะต้องจัดสรรงบประมาณให้แก่กลุ่มเยาวชนที่สำเร็จการศึกษาใหม่ที่รวมตัวกันจัดตั้งโครงการการประกอบอาชีพในรูปแบบของกลุ่มอาชีพ ให้เขาเหล่านั้นได้ใช้ความรู้ที่มีอยู่สามารถประกอบกิจการได้ทันทีและจัดตั้งกองทุนสำรองไว้ส่งเสริมไว้ขยายกิจการของกลุ่มอย่างเป็นระบบ มีการควบคุมตรวจสอบอย่างได้ผล ทุนให้เปล่าหรือทุนให้กู้โดยไม่มีดอกเบี้ยหรือปลอดดอกเบี้ยในระยะยาวและรัฐเองจะต้องจัดการด้านการตลาดหรือรับซื้อ หรือให้ชำระหนี้กองทุนและดอกเบี้ยด้วยผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์การผลิตนั้นๆ เป็นกรณีๆ ไป

พรรคเกษตรกรไทยให้ความสำคัญต่อศิลปวัฒนธรรม คือส่วนหนึ่งอันเป็นปัจจัยการดำเนินชีวิต มีชีวิตอันเป็นไปเพื่อความสามัคคี ความสงบ ความบันเทิง โดยปราศจากสิ่งลามกและจะต้องไม่ผูกพันในเชิงพาณิชย์ ทั้งนี้ ให้เป็นกิจกรรมซึ่งจรโลงไว้ในความสุนทรีย์ ควบคุมและกล่อมเกลาทงอารมณ์ ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่บริสุทธิ์ สะอาดไม่เป็นบ่อเกิดความหลงมกมายและไม่เป็นสื่อ อุปกรณ์เครื่องมือที่ซึ่งจะนำไปสู่การกดขี่ข่มเหงและขูดรีด ตลอดจนไม่เป็นแหล่งที่มาแห่งการทำลาย ความรักสามัคคีของการดำรงชีวิตอย่างผาสุกของชุมชนในชาติ

นโยบายต่อศาสนา พรรคให้ความสำคัญในการจรรโลงศาสนาให้ความเคารพต่อความเชื่อถือและเสรีภาพของประชาชนในการเลือกนับถือศาสนาทุกศาสนา โดยให้แยกลักษณะทางการดำเนินการปกครองของคณะศาสนา ให้แยกระหว่างอาณาจักรกับศาสนจักรอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ทุกส่วนดำเนินกิจกรรมของตนอย่างอิสระ อันเนื่องจากทราบดีที่ประชาชนยังไม่มีที่พึ่งอื่นใดที่ดีกว่าการพึ่งศาสนา

พรรคเคารพในสิทธิเสรีภาพของประชาชนและมนุษยชาติที่จะเลือกนับถือศาสนา ที่มีอยู่ดั้งเดิมหรือก่อตั้งศาสนาของตนเองใหม่ประชาชนย่อมทำการตรวจสอบในความถูกต้องตามครรลองคลองธรรมของผู้นำผู้แทนสาวกของศาสนานั้น ๆ

๘. นโยบายการให้การศึกษาทางการเมือง พรรคเกษตรกรไทยจะจัดให้มีการให้การศึกษาและให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

๑. จัดตั้ง “สถาบันผู้นำทางการเมืองของพรรคเกษตรกรไทย” เพื่อพัฒนาบุคลากรของพรรคทุกระดับ มีสถานที่ตั้งอยู่ที่จังหวัดสกลนคร

๒. จัดตั้งสถานีวิทย์และโทรทัศน์ของพรรค เพื่อสนับสนุนการให้ความรู้ทางการเมืองโดยเฉพาะ ๔ ภาค ภาคละ ๑ สถานี

๓. จัดให้มีหนังสือพิมพ์และวารสารของพรรค

๕. นโยบายสาธารณสุข พรรคเกษตรกรไทยให้ความสำคัญต่อการบริการสาธารณสุขด้านสุขภาพและพลานามัยของประชาชน พรรคจึงวางนโยบายสาธารณสุขไว้ดังนี้

๑. พรรคจะส่งเสริมค้นคว้าการวิจัยทางการแพทย์ทั้งเวชภัณฑ์ปัจจุบันและการแพทย์แผนไทย คือ การนำเอาสมุนไพรไทยมาบำบัดรักษาโรคอย่างกว้างขวาง โดยรัฐจะต้องสนับสนุนงบประมาณไว้อย่างเต็มที่

๒. พรรคจะส่งเสริมการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องในกระบวนการองค์การแพทย์ จริยธรรมด้านการแพทย์สร้างบทบาทใหม่กับสถานพยาบาล ห้ามบุตริดีคำรักษากับผู้ป่วยที่มารับการรักษาพยาบาลอย่างฉวยโอกาส พฤติกรรมเช่นว่านี้จะต้องยกเลิกและให้มีบทลงโทษทางกฎหมายอย่างรุนแรงกับผู้ประกอบการวิชาชีพทางการแพทย์ ตลอดถึงนายแพทย์ หมอ พยาบาล ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เอาเวลาราชการมาใช้ในการเปิดคลินิกส่วนตัว เว้นแต่การจัดการด้านการให้การสงเคราะห์ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐเป็นกรณีพิเศษ

๓. พรรคจะเน้นส่งเสริมการสาธารณสุขชุมชนให้สามารถรับรักษาผู้ป่วยได้ทันที และจัดให้มีขึ้นในทุกชุมชนทุกพื้นที่ และอุปกรณ์ นายแพทย์ที่มีความชำนาญไว้คอยบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๔. พรรคจะส่งเสริมให้มีหน่วยจัดตั้งอาสาสมัครทางการแพทย์ให้มีประจำหมู่บ้าน ชุมชนอย่างกว้างขวาง เพื่อให้การศึกษาแก่ประชาชนและให้บริการด้านการข่าวสาร ตรวจรักษาสุขภาพแก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ อย่างทั่วถึง

๕. พรรคจะเร่งรีบออกกฎหมายหรือผลักดันกฎหมายที่มีก่อนหน้านี้ให้ได้รับการปฏิบัติ ตรวจสอบร้านค้าเอกชนในชุมชนที่มีไว้และจำหน่ายวัตถุมีพิษ เคมีภัณฑ์ วัตถุออกฤทธิ์ ยาอันตรายโดยไม่มีใบอนุญาตอย่างเข้มงวด ให้หน่วยงานของรัฐที่ประจำพื้นที่ต้องรับผิดชอบอย่างจริงจัง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันอันตราย ดูแลประชาชนโดยรวมในพื้นที่หรือชุมชนนั้น ๆ

๖. พรรคจะเร่งรัดการออกระเบียบ กฎหมายและให้มีการปฏิบัติอย่างจริงจัง คือ ให้มีศูนย์ตรวจสอบฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม เชื้อโรค โรคระบาด

ตลอดถึงสิ่งวัตถุเป็นอันตรายหรือเป็นบ่อเกิดพาหะนำเชื้อที่เป็นอันตรายต่ออนามัยของชุมชน สามารถเตือนอันตรายล่วงหน้าแก่ประชาชน หาทางป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ

๙. พรรคมินโยบายให้ผู้รับผิดชอบทุกระดับมีความเข้มงวดต่อความปลอดภัย กลุ่มครองผู้บริโภคร ตรวจสอบลงโทษหรือให้รางวัลแก่ผู้ประกอบการสถานบริการอาหารและยา หรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ให้คุณภาพและโทษต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

๑๐. พรรคมีมาตรการให้เข้มงวดต่อผู้ให้ยาและผู้ขายอย่างถูกต้อง กดดันผู้โฆษณาหลอกลวงประชาชนในการประชาสัมพันธ์กล่าวอ้างในเชิงพาณิชย์เพื่อป้องกันการหลงผิดของประชาชนและการถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ค้าหรือผู้ให้ยา

๑๑. ลดการนำเข้ายา วัตถุพิษ เครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ทุกชนิดเว้นแต่อุปกรณ์ต้นแบบ และส่งเสริมนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ของไทย ศูนย์วิจัยการแพทย์ของไทยให้มีกองทุนสามารถประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือทันสมัย วิทยาการและเทคโนโลยีก้าวหน้า โดยรัฐต้องจัดกองทุนไว้เป็นพิเศษ

๑๒. พรรคเกษตรกรไทยจะส่งเสริมหน่วยแพทย์และพยาบาลเคลื่อนที่ให้การดูแลรักษา ตรวจสอบสุขภาพและพลาณามัยสมาชิกของพรรคในพื้นที่สาขาพรรคอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

๑๓. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดลอม พรรคมีความมุ่งมั่นในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศให้มีความสำคัญต่อการพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจหลักของประเทศระหว่างภาคการเกษตรกรรมเป็นหลัก

พรรคจะเร่งพัฒนาบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เพียงพอ ทั้งปริมาณและคุณภาพ เพื่อสนองต่อการผลิต การแปรรูปผลผลิต การปรับปรุง คุณภาพทางอุตสาหกรรมให้ได้ผลิตภัณฑ์คุณภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มและมีความเป็น มาตรฐานทำลายภาพพจน์เก่าๆ ให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้บริโภคไม่ให้ถูกเอารัด เอาเปรียบ ตลอดถึงการได้รับการบริการทันทั่วทั้งด้วยเทคโนโลยีทันสมัย

พรรคจะเร่งปรับปรุงปฏิรูปกฎระเบียบ ข้อบังคับ และออกกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการนำวัตถุดิบธรรมชาติที่มีอยู่ในประเทศ ประหยัดใช้ทรัพยากรให้เกิดมูลค่าและ ให้เกิดผลประโยชน์ต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตลอดถึง การนำพลังงานในประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด คู่ค้าที่สุด พร้อมกับสร้างความ สมดุลย์ต่อสภาพสิ่งแวดล้อม ป้องกันจากมลภาวะเป็นพิษอย่างรอบด้าน

พรรคจะใช้นโยบายการควบคุมอย่างเข้มงวดต่อการใช้เทคโนโลยีในการจัดการ ที่ทันสมัย ผลักดันความกล้าหลังให้เป็นความก้าวหน้าให้สนองต่อการนำเทคโนโลยี มาใช้กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างเหมาะสม คู่ค้าแก่การ นำมาใช้ตลอดถึงการดัดแปลงเทคโนโลยีให้เข้ากับสภาพของงานเพื่อการพัฒนา ทั่วประเทศ

๑๑. นโยบายต่างประเทศ สังคมประเทศทั่วโลก ประชาชนโลก คือ สิ่งซึ่ง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความยากจนของประเทศหนึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อประเทศอื่นๆ ด้วย ความสามัคคีประชาชนทั่วโลก คือ ความสำคัญสูงสุดที่จะนำสังคมโลกอยู่ร่วมกัน อย่างสงบสุข กติกาของประเทศหนึ่งๆ ย่อมเป็นสิทธิของประเทศนั้นๆ แต่ความ สัมพันธ์ของประชาชนทั่วโลกย่อมเอื้ออาทรต่อกันและกัน แม้ต่างลัทธิ ต่างกฎ ต่างกติกาก็ตาม

กระแสความปั่นป่วนวุ่นวายทั่วโลกทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ย่อมมีมูลเหตุจากการแย่งชิงทรัพยากร ช่วงชิงทางได้เปรียบ ด้านความเสียเปรียบ เท่าที่ผ่านมานในอดีตผู้นำในแต่ละประเทศไม่ได้ยืนอยู่ในความคิดพื้นฐานของการสร้างความสงบสุข จึงทำให้ประเทศมหาอำนาจสร้างอิทธิพลครอบงำ รุกราน สิทธิของประเทศด้อยพัฒนา

พรรคเกษตรกรไทย ปฏิเสธที่จะนำประชาชนหรือเศรษฐกิจของชาติไปผูกมัด หรือแขวนไว้ภายใต้อำนาจการจัดการฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ประเทศหนึ่งประเทศใด แต่มีความมุ่งมั่นที่จะผ่อนคลายเป็นมิตรภาพกับประชาชนทั่วโลกให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อความเอื้ออาทรในส่วนของโดยมนุษยชาติโดยไม่ฝักใฝ่ประเทศมหาอำนาจฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด จึงวางนโยบายในเรื่องนี้ ดังนี้

๑. จะต้องสร้างสัมพันธภาพกับมวลมิตรประเทศเพื่อนบ้านให้แน่นแฟ้น เพื่อการช่วยเหลือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันให้เป็นปึกแผ่นยั่งยืน

๒. สร้างมิตรภาพกับประเทศด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนาทั่วโลก

๓. ช่วยเหลือเกื้อกูลกับประเทศกำลังที่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติ ภัยจากภาวะสงคราม ภัยที่ถูกรังแกจากประเทศมหาอำนาจ

๔. ประเทศเกษตรกรรม ชาวไร่ ชาวนา กลีกรทั่วโลกจะต้องสามัคคีกัน เพื่อแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมและเทคโนโลยีร่วมกัน พรรคจะเสนองานกฎระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องในการเอื้อประโยชน์ตอบสนองปัญหาของประชาชนแต่ละประเทศร่วมกัน

๕. พรรคเกษตรกรไทย ยังวางมาตรการให้ชุมชนในประเทศติดต่อบริษัทนานาชาติ ร่วมมือผูกมิตรกับชุมชนต่างประเทศเพื่อประสานประโยชน์หรือร่วมมือประกอบกิจการ หรือกิจกรรมส่งเสริมซึ่งกันและกันตลอดถึงกำหนดราคาพืชผลร่วมกัน

พรรคเกษตรกรไทยจะเน้นความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศโดยจัดตั้ง
ทูตเกษตรกร ทูตทางการศึกษาทุกแขนง ทูตแรงงานอื่นๆ เพื่อเสริมทูตที่มีอยู่แล้ว
พร้อมกันนี้พรรคจะส่งเสริมการลงทุนร่วมระหว่างประเทศ โดยบริษัทร่วมลงทุนจะต้อง
มีเกษตรกร กสิกร หรือผู้ใช้แรงงานไทยเข้าไปมีบทบาทในการบริหารดูแลกิจการ
ในรูปแบบบริษัทมหาชน

๑๒. นโยบายการป้องกันประเทศและความมั่นคง พรรคสนับสนุนความ
เชื่อมั่นว่าองค์กรจัดตั้งของประชาชนเข้มแข็งความมั่งคั่งมีกิน ความมั่นคงในด้าน
เศรษฐกิจ ประชาชนสามารถกำหนดบทบาทกำหนดอนาคตของตนเองได้มีความรัก
ความศรัทธาต่อพื้นแผ่นดินของตนเอง มีความเชื่อมั่นในพลังของประชาชน

พรรคจึงมีนโยบายที่จะหลอมรวมพลังของประชาชนเป็นกองทัพของประชาชน
โดยแท้จริง และมีความพร้อมรบทุกเมื่อถ้าใช้ยุทธโรบายทางการทูตไม่เป็นผลแนวทาง
ของพรรค คือ

๑. ส่งเสริมให้มีการผลิตอาวุธ ยุทธปัจจัย จะพัฒนาเทคโนโลยีทางทหาร
สนับสนุนให้มีการค้นคว้าวิจัยขึ้นเองในประเทศ โดยลดการซื้อยุทธโปกรณ์ของ
กองทัพที่ไม่จำเป็นและไม่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

๒. ลดโอกาสของการใช้กำลังอาวุธระหว่างประเทศ แก้ไขปัญหาความขัดแย้ง
ชายแดนโดยสันติวิธี สร้างมิตรภาพชายแดนโดยประชาชนชายแดนระหว่างประเทศ
ส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์ไปมาหาสู่ร่วมมือค้าขายร่วมแสดงแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม
ซึ่งกันและกัน โดยถือเอาเกียรติภูมิของประเทศ คือประชาชนเข้มแข็ง

๓. กองทัพหลักของประเทศจะต้องลงสู่ท้องถื่นร่วมมือพัฒนา กับประชาชน ร่วมให้ความรู้ทางการศึกษาสนับสนุนด้านเทคโนโลยีเพื่อรับใช้การผลิต การรักษา สภาพแวดล้อมจิตใจฟื้นฟูพลังประชาชนเพื่อความรักชาติ ความมีอยู่มีกิน มีงานทำ มีรายได้อย่างต่อเนื่องและรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของชุมชน พัฒนาคุณภาพ ความเป็นอยู่การดำเนินวิถีชีวิตอย่างสงบสุข

๔. จัดตั้งหน่วยอาสาสมัครเพื่อป้องกันตนเอง เสริมขยายกองกำลังอาสาสมัคร ให้เข้มแข็งเพื่อรับใช้ชาติ พัฒนาประเทศติดอาวุธทางปัญญา มีระเบียบวินัยมีจิตใจ เป็นประชาธิปไตย ปกป้องอธิปไตย รักสามัคคี ประองดองอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

การตรวจสอบและประเมินผล

การดำเนินการและการปฏิบัติตามนโยบายของพรรค จะถูกตรวจสอบและ ประเมินผลโดยคณะกรรมการของพรรคซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกพรรคส่วนหนึ่ง และกรรมการบริหารพรรคส่วนหนึ่ง ให้ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง แล้วจัดรายงานกิจการแจ้งให้พรรคทราบ พร้อมแจ้งให้ประชาชนทราบทางสิ่งพิมพ์ หนังสือพิมพ์ หรือสื่อสารมวลชนอื่นๆ อย่างเหมาะสม

ข้อบังคับพรรคเกษตรกรไทย พ.ศ. ๒๕๕๖

เพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารงานของพรรค คณะกรรมการบริหารงานพรรค โดยความเห็นชอบของที่ประชุมจัดตั้งพรรคเกษตรกรไทย จึงได้ตราข้อบังคับพรรค เกษตรกรไทย ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคเกษตรกรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนับตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับ จัดแจ้งการจัดตั้งพรรคเกษตรกรไทยเป็นพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อพรรคการเมืองว่า “พรรคเกษตรกรไทย” ใช้อักษรย่อเป็นภาษาไทยว่า “ก.ก.ท.” ใช้ภาษาอังกฤษว่า “THAI FARMER PARTY” ใช้อักษรย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “T.F.P”

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคเกษตรกรไทยใช้ภาพ ดังนี้

ข้อ ๕ คำอธิบายเครื่องหมายพรรคเกษตรกรไทย เป็นรูปวงกลม ๒ วง โดยมีวงกลมด้านนอก ๑ เส้น และวงกลมด้านใน ๑ เส้น ประกอบด้วยชื่อพรรคเกษตรกรไทยอยู่ในวงกลมเป็นภาษาไทยด้านบน ถัดจากภาษาไทยเป็นรูปรวงข้าวคัน และมีชื่อภาษาอังกฤษว่า THAI FARMER PARTY อยู่ด้านล่าง ภายในวงกลมรอบใน มีภาพชวานาถือเคียวเกี่ยวข้าว มือขวาจับเคียว มือซ้ายจับกอข้าว หมายถึง ชาวนาไทย กำลังเก็บเกี่ยวรวงข้าว ช่างๆ ล้อมรอบไปด้วยกอข้าวที่เหลืองอร่าม ซึ่ง หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ของผลิตผลที่หล่อเลี้ยงคนทั้งโลก และบ่งบอกถึงอาชีพหลักของเกษตรกร ซึ่งเป็นมรดกตกทอดมาจนถึงลูกหลานนั้นหมายถึงความมั่นคงของอาชีพ

ข้อ ๖ ตราয়งพรรคเกษตรกรไทย ใช้เป็นภาพเครื่องหมายพรรคในลักษณะเดียวกันและมีสีเดียวกันปรากฏภาพ ดังนี้

ข้อ ๗ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคเกษตรกรไทย ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๓/๕ หมู่ที่ ๑๓ ซอยทรัพย์เจริญ ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

ข้อ ๘ สาขาพรรคเกษตรกรไทย ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ จังหวัดใดๆ ประจำเขตการเลือกตั้งให้เรียกว่า สาขาพรรคเกษตรกรไทย โดยมีชื่ออำเภอและจังหวัดหรือเขตเลือกตั้งกำกับไว้ด้วย

หมวด ๒

สมาชิกพรรค

ข้อ ๙ สมาชิกพรรคมี ๒ ประเภท

(๑) สมาชิกสามัญ

(๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์

ข้อ ๑๐ สมาชิกสามัญได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติเป็นสมาชิกได้

สมาชิกกิตติมศักดิ์ หมายถึง สมาชิกซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งพรรคเกษตรกรไทยและบุคคลซึ่งพรรคเชิญมาเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไร และจะเป็นเมื่อใดนั้นให้เป็นที่ไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

สมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๒ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิเข้าไปเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่มีลักษณะที่ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

(๔) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๕) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๖) มีความเข้าใจในนโยบายของพรรคและพร้อมที่จะสนับสนุนพรรค เสียสละ และจะปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๓ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรค ต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อหัวหน้าพรรค เพื่ออนุมัติเป็นสมาชิกพรรคได้ทันที จากนั้นให้ลงชื่อผู้สมัครเข้าไว้ในทะเบียนพรรคแล้วให้มีหนังสือแจ้งรับไปยังสมาชิก ไปยังผู้สมัครหรือประธานสาขาพรรค ในเขตภูมิภานาผู้สมัครเพื่อแจ้งให้ผู้สมัครทราบต่อไป

ข้อ ๑๔ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ โดยสมาชิกพรรคต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าสามคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้าน ประกอบด้วยคำคัดค้านยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญโดยบุคคลภายนอกต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อเลขาธิการพรรค พร้อมชี้แจงเหตุผลประกอบคำคัดค้านด้วยการดังกล่าว

ข้อ ๑๕ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวให้เลขาธิการพรรคทำหนังสือเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อวินิจฉัยมติคณะกรรมการบริหารพรรคถือว่าสิ้นสุด

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นนั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น โดยได้ดำเนินการตามข้อ ๑๕ ของข้อบังคับนี้แล้ว

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๒

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๓

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๗ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคการเมืองส่งรายงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ปฏิบัติ ดังนี้

สมาชิกสามัญให้ยื่นใบลาออกต่อพรรคและให้มีผลเมื่อสำนักงานใหญ่พรรคได้รับหนังสือดังกล่าว

สมาชิกกิตติมศักดิ์ให้ยื่นใบลาออกต่อเลขาธิการพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคนำเรื่องเสนอต่อหัวหน้าพรรค เพื่ออนุมัติ

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือ กรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป

(๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติดังนี้ คือ

(ก) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับพรรคให้ประชาชน เข้าใจและยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

(ข) เป็นผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์หรือบงการจูงใจได้รับการตำหนิจาก คณะกรรมการบริหารพรรคเกษตรกรไทย หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป

(ค) เป็นที่เสียสละและมีอุดมการณ์ดังเจตนารมณ์ของพรรคที่มุ่งหวัง

(ง) มีคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ทางวิชาการเฉพาะด้านหรือประสบการณ์ ที่เป็นผลสำเร็จและมีความสามารถพร้อมต่อการปฏิบัติงานทุกด้านที่พรรคมอบหมาย

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(ก) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดหรือ

(ข) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคหรือ

(ค) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเห็นว่ามีมติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญหรือขัดแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีมติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดแย้งกับหลักแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้หมดสิทธิหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจการของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคด้วยกัน

(๒) ร่วมกันสนับสนุนสมาชิกผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงแข่งขันการเลือกตั้งทุกระดับ

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบของพรรคและข้อบังคับพรรค

(๔) หากคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้สมาชิกต้องชำระค่าบำรุงพรรค สมาชิกต้องมีความยินดีในการช่วยพรรคของตนเอง

(๕) ต้องนำเสนอนโยบายพรรคต่อบุคคลอื่นๆ ให้เข้าใจนโยบายพรรคเพื่อให้บุคคลที่มีแนวความคิดเดียวกันเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

(๑) พรรคเกษตรกรไทยจะจัดการส่งเสริมสมาชิกพรรคให้มีการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวให้ดีกว่าบุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกพรรค

(๒) พรรคเกษตรกรไทยจะดำเนินการทางการเมืองทั้งภาคประชาชนและการเมืองทุกระดับอย่างจริงจัง เพื่อให้ประชาชนทั่วไปยอมรับในบทบาทของพรรค

(๓) พรรคเกษตรกรไทยจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้แก่สมาชิกพรรคด้วยการให้ความรู้ทางวิชาการต่างๆ ตามความเหมาะสม

(๔) พรรคเกษตรกรไทยมีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกรอบของกฎหมายกำหนดและข้อบังคับพรรค

(๕) พรรคเกษตรกรไทยจะให้การศึกษาอบรมสมาชิกชั้นนำและกรรมการสาขาให้เป็นผู้นำที่ดี และสามารถเป็นที่พึ่งที่ปรึกษาของสมาชิกของพรรคได้

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป พรรคจึงได้มีแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) พระราชจะจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พระราชจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเพื่อให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปให้เข้าใจเรียนรู้ และมีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พระราชจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ ดูแลทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกจิตสำนึกทางการเมืองให้เกิดขึ้น เพื่อให้รู้หน้าที่ของพลเมือง

(๔) พระราชจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง การปกครอง การบริหารการเมือง ให้แก่สมาชิกชั้นนำและฝึกอบรมให้เป็นผู้นำและเป็นนักการเมืองที่มีคุณภาพและความรับผิดชอบในแผ่นดินเกิดของตนเอง

(๕) พระราชจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้าชมหรือเข้ารับฟังการอภิปรายหรือการบรรยายทางการเมืองที่พรรคจัดกิจกรรมขึ้น

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๕ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างสรรค์พรรคเกษตรกรไทย ให้เป็นที่รู้จักและยอมรับเป็นที่ศรัทธาไว้วางใจของประชาชนชาวไทยโดยทั่วไป จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรไว้ต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งตั้งมั่นอยู่ในความรักสามัคคี ไม่สร้างความแตกแยกในกลุ่มในพรรคทุกระดับ

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวโดยผิดกฎหมาย

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ควรของบุคคลและวงการทั่วไป อีกทั้งต้องให้ความเคารพและเชื่อมั่นในผู้บริหารของพรรคตามลำดับชั้น

(๕) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นแม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๖) ในการดำเนินงานรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(๒) มีการประพฤติและการดำรงชีพได้ด้วยการมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ โดยการเชิญชวนบุคคลอื่นเข้าเป็นสมาชิกพรรค

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตนเองเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพของพรรค

(๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมืองช่วยเหลือเอื้ออาทรต่อกันและกัน ไม่ปฏิบัติตนช่วยเหลือสังคม

(๘) สร้างสรรค์พรรคให้มั่นคงและพัฒนาพรรคให้เป็นที่เชื่อถือและศรัทธาของประชาชนทั้งประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญและสมาชิกกิตติมศักดิ์ ซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคนแต่ไม่เกินเก้าสิบเก้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค (ไม่น้อยกว่าสองคน)
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๖ พรรคหนึ่ง
- (๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีจำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นคณะกรรมการบริหารพรรคขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอรายชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๙ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สิน-หนี้สินต่อทางราชการ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ตามข้อ ๒๘

(๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๑๐) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตั้งตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๘) (๙) และ (๑๐) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่จากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

(ก) พิจารณาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) จัดงบประมาณและเงินสนับสนุนเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้รับสมัครเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

- (๘) อนุมัติและยกเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค
- (๙) อำนาจการต่างๆ และการกระทำหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้ดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค
- (๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค
- (๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค
- (๑๓) แต่งตั้งหรือถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- (๑๔) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว
- (๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนพรรค ผู้อำนวยการ สำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร เว้นแต่การแต่งตั้งหรือถอดถอน หรือรับรองดังกล่าวต้องกระทำโดยการประชุมใหญ่
- (๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ
- (๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

หัวหน้าพรรค

(๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบ
ในกิจกรรมทั้งปวงของพรรค

(๒) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียก
ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหาร
พรรค

(๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของ
คณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจน
ดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(๔) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรค
กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็น
ผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(๕) เป็นผู้ลงนามประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค กฎ
ระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(๖) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
คณะกรรมการบริหารพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติ

(๗) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มี
อำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรค
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและ
ให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(๘) อำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค
รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรค
หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

เลขาธิการพรรค

(๑) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่
คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรค
หรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๒) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วม
คณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และ
ที่ประชุมใหญ่พรรค

(๔) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค
รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการ
หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ทรัพย์สินพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่าย บัญชีทรัพย์สิน
หนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

โฆษกพรรค

(๑) แดงมติที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่างๆ ของพรรค

(๒) ประชาสัมพันธ์ชื่องานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค

มอบหมาย

กรรมการอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการ
บริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาขึ้นมาคณะหนึ่ง
มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วย
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ
ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรม
แก่พรรค

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการ
บริหารพรรคเว้นแต่ลาออก หรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมกับคณะกรรมการบริหาร
พรรคแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการ
ร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค หรือ
กรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำ
เพื่ออุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหารือในพรรคก่อนกระทำใ้
ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับ
ทราบด้วย

หมวด ๘

องค์การปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรม กิจการ
ของพรรคเพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของคณะกรรมการ
บริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรคโดย
ความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคนประกอบด้วย

(ก) หัวหน้าพรรค

(ข) รองหัวหน้าพรรค

(ค) เลขาธิการพรรค

(ง) รองเลขาธิการพรรค

(จ) กรรมการบริหารอื่นๆ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่างๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาทั้งปวงและผลสรุปในการดำเนินงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค คณะกรรมการอื่นๆ ของพรรค จัดตั้งกลุ่มอาชีพของสมาชิกพรรค ประสานประโยชน์กับกลุ่มบุคคลทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือองค์กรต่างๆ ทั้งภาคเอกชนหรือภาครัฐ พร้อมขยายบทบาทของพรรคให้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(๕) ออกระเบียบกฎเกณฑ์ วางแผน กำหนดโครงการแนวทางการบริหารงานของพรรคตลอดถึงวางระเบียบด้านการเงิน การคลัง การพาณิชย์ ทรัพย์สิน และผลประโยชน์ของพรรคครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๖) เสนอบุคคล คณะบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งและรับหน้าที่สำคัญของพรรคต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการการพรรค

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสมให้สอดคล้องกับโครงสร้างของระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘ ให้จัดตั้งคณะกรรมการของพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะ ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธาน ไม่เกินสามคน และเลขาธิการหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดหา ผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของ คณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นพร้อมที่จะบรรยายสรุป ข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้นๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล และเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และต่อสาธารณะหรือต่อรัฐสภาและรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชน
ในนามของพรรค

ข้อ ๔๐ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการบริหารของพรรค ให้ถือเป็น
สิทธิของพรรค ผู้ใดจะนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิได้รับการยินยอมผิควินัย
ของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค
ประธานกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาวะ และ
ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการ
บริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๒ ให้กรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทำของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค รวมทั้งประสานงานต่าง ๆ
ในกิจการด้านรัฐสภาตามที่กรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาท
ของรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๕

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๕๓ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรค
อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและ
ผู้ช่วยสามคนเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๕๔ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงาน ดังนี้
ฝ่ายบริหาร มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) การเงินและบัญชี

(ก) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ข) จัดกิจกรรมหาทุน

(ค) จัดทำบัญชีรับจ่ายของพรรค

(ง) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

พรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค

(ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ง) จัดทำแผนกประชาสัมพันธ์พรรคทั้งยามปกติและในการรณรงค์

หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

(ก) บริการในการจัดพิมพ์รับ-ส่งเอกสาร

(ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค

(ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(ง) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

ฝ่ายการเมือง มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานสมาชิก

(ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ

(ข) จัดตั้งสาขาพรรค หรือจัดตั้งองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

(ก) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภา ฯ รัฐสภา และกรรมการ

(ข) ติดตามวาระการประชุมสภา ฯ รัฐสภา และผลการประชุมสภา ฯ

หรือรัฐสภา

(ค) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมการของพรรค และกรรมการรัฐสภา

ของพรรค

(๓) งานประสาน

(ก) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค
ผู้บริหารพรรค กรรมการของพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) เตรียมเอกสารต่างๆ เพื่อได้ตอบในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ฝ่ายวิชาการ มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(ก) การจัดประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค

(ข) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม

(ค) ประสานส่วนราชการ และพรรคการเมืองอื่นๆ ตลอดจนองค์กร

เอกชน

(ง) จัดทำแผนงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น และ

สาขาพรรค

(๒) งานกฎหมาย

(ก) ร่างกฎหมาย ญัตติ หรือกระทู้

(ข) ติดตามดำเนินการยกร่างกฎหมายต่างๆ

(ค) งานบริการด้านกฎหมาย

(ง) ให้คำแนะนำทางกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(ก) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ
บริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจน
สมาชิกพรรค

(ข) จัดทำเอกสารวิชาการต่างๆ

(ค) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน

(ง) จัดงานห้องสมุดการเมือง

(จ) จัดระบบบริการข้อมูลแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรค
และประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เลขาธิการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นของงานที่เข้าสู่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรคในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๖ สำนักงานสาขาพรรคมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
งานการเงินและบัญชี

- (๑) จัดทำบัญชีรับ จ่ายเงินของสาขาพรรค
- (๒) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค
- (๓) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

งานประชาสัมพันธ์

- (๑) รับเรื่องร้องทุกข์และติดตามผล
- (๒) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

งานสมาชิก

- (๑) รับสมัครสมาชิกพรรคเพื่อจัดส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป
- (๒) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (๓) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรค เพื่อดำเนินการ

กิจกรรมของพรรค

งานธุรการ

- (๑) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
- (๒) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน
- (๓) บริการจัดพิมพ์รับ - ส่งเอกสาร

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

แบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้งให้กรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้

ข้อ ๔๘ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในนามของพรรคทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานสาขาพรรคในเขตเลือกตั้ง หรือสำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรค ผู้ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งส่งให้สำนักงานใหญ่ในเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้กรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป พิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคในเขตเลือกตั้งซึ่งบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความสามารถและเหมาะสม เพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๔๙ การตัดสินใจของคณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๕๐ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๑ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับการเลือกตั้งในเขตเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในเขตนั้นให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อ ๕๒ ภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมสภาครั้งแรก เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๓ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ หรือการเสนอกระทู้เรื่องใดๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา ให้เป็นไปตามมติซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๕๔ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๕ แผนการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาจัดตั้งตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ โดยมีสมาชิกตั้งแต่ยี่สิบสามคนขึ้นไป

แต่ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย
พรรคการเมือง

ในกรณีคณะกรรมการบริหารพรรคเห็นว่าคณะผู้ขอจัดตั้งสาขาพรรคยังไม่มี
ความพร้อมในการดำเนินกิจการในลักษณะสาขาพรรคจะพิจารณาจัดตั้งเป็นศูนย์
ประสานงานก่อนก็ได้

ข้อ ๕๖ การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด
ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นต้องมีสมาชิกไม่ต่ำกว่ายี่สิบสามคน

(๒) เมื่อมีสมาชิกรครบยี่สิบสามคนแล้ว ให้ผู้ดำเนินการขอจัดตั้งขอเสนอ
อนุมติต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้จัดตั้งเป็นสาขาพรรค หรือจัดตั้งเป็นศูนย์
ประสานงานก็ได้

(๓) ในกรณีสมาชิกสามัญประสงค์ขอจัดตั้งศูนย์ประสานงานพรรคขึ้นในท้องที่
หรือเขตเลือกตั้งใดๆ จะต้อง มีสมาชิกสามัญอย่างน้อยเจ็ดคนขึ้นไป โดยให้ผู้ดำเนินการ
จัดตั้งเสนอขออนุมัติจากคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้อนุมัติให้จัดตั้งได้

ข้อ ๕๗ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคได้ตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ให้คณะ
กรรมการบริหารพรรคจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกตามความเหมาะสมได้ เมื่อคณะกรรมการ
บริหารพรรคอนุมัติตั้งสาขาพรรคแล้วให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ประสานงานขอการจัดตั้ง
สาขาพรรคนั้นดำเนินการประชุมจัดตั้งเพื่อเลือกกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรก
ภายในหกสิบวัน และเมื่อได้มีการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้หัวหน้าพรรค
แจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบเพื่อรับรองการจัดตั้งสาขาพรรคภายในสิบห้าวัน

ข้อ ๕๘ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาพรรค

คณะกรรมการสาขาพรรคให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิ์ได้รับเลือกเป็นกรรมการได้อีก โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๙ ให้เลือกประธานสาขาเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคตำแหน่งอื่นๆ

ข้อ ๖๐ คณะกรรมการสาขาพรรคอาจกำหนดตำแหน่งอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๖๑ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๘ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับ และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่นโยบาย กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น

(๘) จัดทำแผนงาน/โครงการเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค แล้วให้รายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้ในแต่ละแผนงาน/โครงการ

ข้อ ๖๒ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) ครบวาระ

(๓) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๖๓ เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งหมด ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรค มีอำนาจเรียกประชุมสมาชิกสาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันลงมติที่ประชุม

ในกรณีมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๔ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๒

(๓) ลาออก

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันกระทำโดยประมาท

หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๖๕ ให้ประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่พรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๖ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแสดงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๗ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุชัดเจนว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘ มติของผู้ที่เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๕ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๕ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๐ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๕ มาประชุมไม่ต่ำกว่า หนึ่งร้อยคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗๑ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ หัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถักรองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถักรองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถัาเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๒ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองการแต่งตั้งตำแหน่งผู้บริหารพรรคหรือมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง
- (๕) อนุมัติการลาออกของสมาชิกพรรค
- (๖) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๗) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

กำหนด

ข้อ ๗๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกรัฐบาลให้หัวหน้าพรรคกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน โดยให้ระบุ วัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสามเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนด วัน เวลา และสถานที่ประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๗๕ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการมาร่วมประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็น

องค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่พรรคไม่ได้รับเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร การจัดตั้งรัฐบาลให้หัวหน้าพรรคดำเนินการตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคมติของที่ประชุมของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๑๗ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็นและหัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๘ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๗๕ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคอาจเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็น และหัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๘๑ มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๘๒ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๘๓ การประชุมของคณะกรรมการอื่น ๆ จะต้องมิใช่คณะกรรมการนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในคณะนั้น ๆ จึงจะครบองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๘๔ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้ประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๕ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมวิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรคประกอบด้วยสมาชิกพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญและสมาชิกกิตติมศักดิ์ในท้องถิ่นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๗ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๖ มาประชุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสามคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘๘ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน หรือถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๘๙ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๐ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุ วัน เวลา สถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยปีละครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลาประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่ง รวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระและประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๒ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคต้องมีกรรมการประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๓ มติของที่ประชุมของคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๑๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน การจัดทำบัญชี
ของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ พรรคและสาขาพรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิกพรรค
- (๒) รายได้จากกรรมาการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

หัวหน้าพรรค ต้องจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๔.๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เงินบริจาคผ่านทางสมาชิก ให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย
- (๔.๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค
- (๔.๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่า หรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่น หรือค่าของสินค้านั้นก่อน จึงบันทึกลงบัญชี และในกรณีที่ไมอาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับบริจาคมาให้หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์นำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีพร้อมส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๕๕ ใช้จ่ายของพรรคมีดังต่อไปนี้

(๑) ใช้จ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) ใช้จ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๖ งบประมาณประจำปีของพรรคประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่าย ซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน และค่าจ้าง ค่าตอบแทนใช้สอยและค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์ และอื่น ๆ

ข้อ ๕๗ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๕๘ การรับและจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรค หรือบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และรายรับซึ่งได้จากการสนับสนุนจากรัฐตามข้อ ๕๔ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และประชาชนทั่วไป

ข้อ ๕๕ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารการเงินและการบัญชีของพรรคและสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรค ประกอบด้วย

- (ก) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (ข) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (ค) บัญชีแยกประเภท
- (ง) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคนำเสนอบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินภายในห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบหกเดือน โดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้ และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมกับรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วย ในทุกกรอบปีปฏิทินโดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้วต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญพรรคและให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๐๐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค เวลาที่ประชุมสภาหรือรัฐสภาทุกคนต้องอยู่ในห้องประชุมตลอดเวลาและห้ามขาดประชุม หรือหลบหนีในระหว่างการประชุม จะอ้างเหตุผลใดๆ มิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้คุมเสียง (วิป) ในสภาหรือหัวหน้าพรรคเท่านั้น สมาชิกผู้ใดฝ่าฝืนรับโทษตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓

การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษต้องทำหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญหรือสมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐๑ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๑๐๐ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรคเพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาดหรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญหรือสมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๐๒ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา แก่ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๐๓ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใด อย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา
- (๒) ยกเลิกข้อกล่าวหา
- (๓) ดำเนินสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิก ผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุมกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๐๔ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียน ตามข้อ ๑๐๓ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจาก ที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๐๖ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) ผู้ตัดสินมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญ จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๗ หากมีปัญหาคงต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใดๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมด ผลการตีความในข้อบังคับพรรคถือว่าเด็ดขาดถูกต้องโดยมติของคณะกรรมการบริหารพรรคชี้ขาด

หมวด ๑๖

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๘ พรรคเกษตรกรไทยมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้คงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๙ การยุบเลิกสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๑๐ ในกรณีที่พรรคเกษตรกรไทยต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรค ตกเป็นของสภาเกษตรกรไทย หรือมูลนิธิอื่นใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเกษตรกรไทย

คณะกรรมการบริหารพรรคเกษตรกรไทย จำนวนทั้งสิ้น ๒๓ คน คือ

๑. นายสมัน สมันเลาะ	หัวหน้าพรรค
๒. นายประสิทธิ์ จันทสาร	รองหัวหน้าพรรค คนที่ ๑
๓. นายประดิษฐ ธารเจือ	รองหัวหน้าพรรค คนที่ ๒
๔. นายพนัส เพ็ชรใต้	รองหัวหน้าพรรค คนที่ ๓
๕. นางจงจิต ทองสอดแสง	เลขาธิการพรรค
๖. นายธงชัย รัตน์ประภา	รองเลขาธิการพรรค
๗. นางเพ็ชรทรัพย์ ทุมรินทร์	เหรัญญิกพรรค
๘. นายพรวรรไชย ทุมรินทร์	โฆษกพรรค
๙. นายสุรียา ลาปาน	กรรมการบริหารพรรค
๑๐. นายเคน คำใบสี	กรรมการบริหารพรรค
๑๑. นายสงวน แก้วดี	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นางเขาวเรศ ลันบุตร	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นายสมชาย ขาวฟอม	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นายเอกอนันต์ สมบัติมานะผล	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นางสาวรัชนก คำแก้ว	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นายเสน่ห์ สอนระวัตร	กรรมการบริหารพรรค
๑๗. นายอำคา นาแพงสอน	กรรมการบริหารพรรค
๑๘. นางขวัญจิตร์ สอนระวัตร	กรรมการบริหารพรรค
๑๙. นายสุวรรณ ไชยบุญ	กรรมการบริหารพรรค

๒๐. นายกันหา ลาปาน	กรรมการบริหารพรรค
๒๑. นางสาวนงเยาว์ ปุวงศ์	กรรมการบริหารพรรค
๒๒. นายกัศปะ ชาชุมวงศ์	กรรมการบริหารพรรค
๒๓. นายไสว อันศิริ	กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง